

AVE MARIA

JULIJ, 1948

AVE MARIA

Nabožni mesečnik za verno slovensko ljudstvo

Julij, 1948

Lemont, Illinois

Letnik 40

Izdajajo

Slovenski frančiškani
v Združenih državah Amerike

Naslov — Address:

AVE MARIA

Box 608

Lemont, Illinois

Telefon: Lemont 494

Naročnina—Subscription rate:

U.S.A., \$2.50 letno

Izven U.S.A., \$3.00

Naročnina Tvoja je dar v podporo ubožnejšim slovenskim fantom, ki se izobrazujejo za slovenske duhovnike v lemontskem semenišču.

Naročnikov in dobrotnikov se spominjamo v lemontskem samostanu v svojih molitvah, pri sv. mašah, in pri drugih duhovnih opravilih. Opravimo pa zanje tudi sv. mašo in sicer vsako prvo sredo v mesecu.

Urednik — Editor:

FR. MARTIN STEPANICH, o.f.m.

Upravnik — Business Manager:

FR. CYRIL SHIRCEL, o.f.m.

Pomožni upravnik—Ass't manager
BRO. ROBERT HOČHEVAR, o.f.m.

Printed by

CROATIAN FRANCISCAN PRESS
4851 Drexel Blvd.
Chicago 15, Illinois

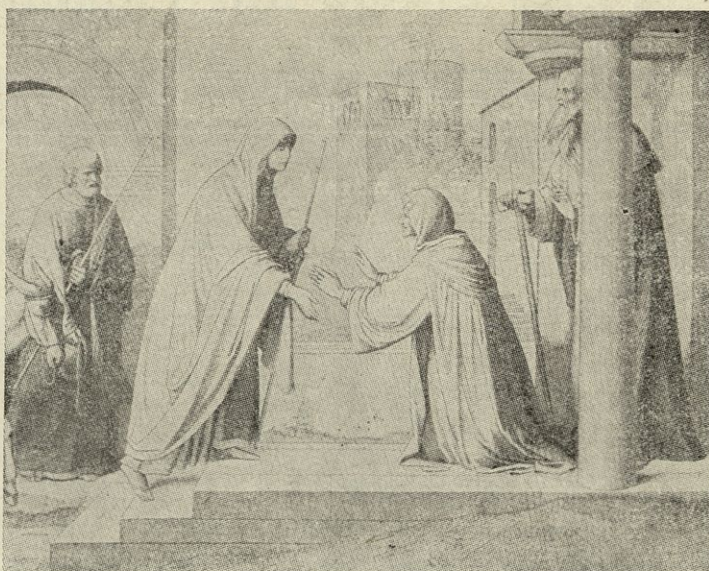
VSEBINA:

	Stran
Evangeljski prizori	1
Karmelska Mati božja. — P. Alojzij, o.f.m.	3
Misijonski namen za julij	4
Pfaffenhofen. — P. Martin, o.f.m.	5
Romarja v mesecu juliju	6
V nedeljo popoldne. — V. Kos	8
Lilija iz raja. — K.	11
Marija ve	13
Pot k Bogu	14
Želja brez upa. — Erik Kovačič	15
Križem kraljestva križa.—P. Martin, o.f.m.	18
S križem in sidrom. — Poslovenil p. Bernard, o.f.m.	20
Lemontski odmevi. — Samostanski firbec..	24
Kramljanje na zapečku	27

Published monthly — except October, when published semi-monthly — by the Slovene Franciscan Fathers of Lemont, Illinois, in the interests of the Slovene Franciscan Commissariat of the Holy Cross.

Entered as a second class matter at the post office of Lemont, Illinois, under the act of March 3, 1879. Acceptance of mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized July 14, 1945.

Evangeljski prizori

“Blažena si med ženami in blažen je sad Tvojega telesa”

NADANGEL Gabriel je ob koncu svojega oznanila Mariji povedal veselo novico, da bo njena stara sorodnica Elizabeta dobila sina. Sama že presrečna, se hoče udeležiti tudi Elizabetine sreče in se zato poda Marija na dolgo pot v vas Ain Karim blizu Jeruzalema, več kot tri dni hoda oddaljeno od Nazareta. Gotovo jo žene želja, da se z Elizabeto pogovori o svoji sveti skrivnosti. Doma niti sv. Jožefu ni razodela angelovega oznanila; vse je prepustila Bogu. O Elizabeti pa vsled angelovih besedi je nemara slutila, da je njena materina sreča v zvezi z njeno.

Dve materi se srečati — dve priči božje vsemogočnosti in usmiljenja: ena v starih letih potolažena s sinom, druga devica obsenčena od sv. Duha, mati učlovečenega Sina božjega. Prva pozdravi Marija v ponižni, iskreni ljubezni. Njena beseda pokaže takoj nadnaravno moč. Božja milost se razlije po pozdravu “milosti polne” na še nerojeno dete in njegovo mater. In zvrši se napoved angelova, da bo Zaharijev sin posvečen še pred rojstvom. V izvirnem grehu je bil spočet, pred Bogom je omadeževan. Marijin pozdrav mu izprosi očiščenje in posvečenje. Elizabetino dete je prvo grešno človeško dete, pri katerem posreduje Marija božjo milost. Komaj je spočela Zveličarja, že pričinja svojo službo kot pribežališče grešnikov, naša srednica, naša besednica. Janez Krstnik je prvi Marijin otrok. Splošno trdijo bogoslovci, da Bog deli po Mariji vse milosti, ki jih je zaslužil njen Sin po smrti na križu. Pri Janezu Krstniku pričinja posredovati božja mati; njen Sin odreši po njenem pozdravu njega prvega.

Tudi Elizabeta je deležna božje milosti, ker je napolnjena s sv. Duhom. Ob Marijinem pozdravu se ji razodene največja skrivnost, ki jo skriva njena mlada sorodnica v svojem deviškem srcu. Vse ji naenkrat razkrije Bog, kar je oznanil Gabriel Mariji. V svetem navdušenju povzame angelove besede: “Blagoslovljena si med ženami” in pristavi še vzrok, zakaj jo blagruje, ker namreč “blažen je sad Tvojega telesa”. Angel je blagrovil Marijo, da je “milosti polna”, ker je Gospod ž njo; Elizabeta jo blagoslavlja pred vsemi ženami, ker se je v njej včlovečil najblaženejši sad človeškega rodu.

ZA NAS DRAGO KRI PRELIL

*Na križu tam visi
in sveta teče kri.
Za nas umira Bog,
žalujte vse stvari.*

*O Jezus, hvali naj
ves svet Te vekomaj.
Po svojem križu nam
podeli sveti raj.*

MARIJINI
DNEVI

KARMELSKA MATI BOŽJA

(Praznik 16. julija)

KARME**L** je gora v sveti deželi. Sveto pismo samo hvali lepoto karmelskega pogorja. Ko je prerok Izaija napovedal izvoljenemu ljudstvu srečnejše čase, je rekel, da se bo zapuščena in brezpotna dežela zopet veselo radovala in bo krasna kakor gora karmelska. Visoka pesem pa pravi o izvoljeni nevesti, da je lepa kakor Karmel.

To je torej Karmel, po naravi z lepoto obdarjeno in po spominih na velike dogodke posvečeno pogorje. Zato je verjetno, kar se pripoveduje, da so se že v prvi krščanski dobi naselili tu pobožni možje, ki so se želeli umakniti svetnemu hrupu in živeti v samoti.

Sv. Helena je dala na vrhu sezidati cerkev. Leta 1156 je pa prišel na goro vojak, križar Bertold iz Kalabrije. Obljubil je med hudo bitko za mesto Antiohijo, da, če bo Bog dal kristjanom zmago nad mohamedanci, hoče posvetiti svoje življenje v samoti. Kristjani so res zmagali in Bertold je z desetimi tovariši šel na Karmel. Sezidali so malo svetišče v čast Materi božji. Imenovali so se bratje Marije Device karmelske.

Papež Honorij III. je leta 1226 potrdil pravila novega reda. Po tem pravi-

lu se morajo karmeličani odpovedati vsemu imetju; postijo se strogo od praznika povišanja sv. križa (14. sept.) do velike noči; mesa ne smejo uživati razen v bolezni; vsak mora opravljati tudi ročno delo.

Leta 1240 so zapustili sveti kraj, ker niso bili več varni na Karmelu. Turki so zopet zavladali v sveti deželi in si polagoma osvojili mesto za mestom. Kamor so pa prišli bratje Marije karmelske, povsod so jih z veseljem sprejemali. V kratkem času so se naselili v Italiji, na Francoskem in Angleškem.

Preblažena Devica je vidno čuvala nad svojim redom. Posebej je razodela svojo mateirnsko skrb za karmelski red, ko mu je bil vrhovni poglavar sv. Simon Stok. Pobožna povest pripoveduje: Ko je bil Simon nekoč ves zatopljen v molitev, se mu je prikazala preblažena Devica; angeli so jo spremljali. V roki je držala škapulir in rekla: "Vzemi, sin, ta škapulir svojega reda; to bo znamenje milosti, ki sem jo izprosila tebi in otrokom karmelske gore: kdor umrje v tem oblačilu, se bo obvaroval večnega ognja; znamenje je zveličanja, branik v nevarnostih in zagotovilo miru in večne zaveze." To se je baje zgodilo v nedeljo 16. julija l. 1251.

Povest pa nam poroča še o drugi pri-

kazni. Leta 1322, dne 3. marca, je papež Janez XXII. videl v prikazni preblazeno Devico Marijo; rekla mu je: "Onim, ki nosijo karmelski škapulir, bo pomagala v vicah, tolažila jih in jih kakor hitro mogoče, posebno pa prvo soboto po njih smrti, rešila iz vic."

Karmelska Mati božja

Kar nam pripoveduje povest, lahko pobožno verujemo. Ko so nekateri dvomili, je papež Pavel V. v posebnem pismu dovolil karmeličanom da smejo o teh obljubah pridigovati. Velika mi-

lost, ki jo je obljubila Marija Devica je vzbudila v srcih vernega ljudstva veliko hrepenenje: mnogi so zapustili svet in zamenjali bogastvo sveta z uboštvom in obleko karmelskega reda.

V 14. stoletju so prišli za karmelski red hudi časi. Tedanja razdvojenost v Cerkvi je segla tudi v samostane. Karmelski red se je razklal v dva dela. General Janez Soret je ustanovil prve ženske samostane karmelskega reda. In po ženskih samostanih je božja previdnost v 16. stoletju za stalno prenovila tudi moške samostane. Sv. Terezija je bila tista močna žena, ki jo je Bog odbral, da vzbudi v karmelskem redu novo življenje.

V mestu Avili je Terezija kupila majhno hišo in jo premenila v samostan. Vse je uredila natanko, kakor velevala staro karmelsko pravilo. To je bil začetek duhovnega prerojenja. Karmel je nanovo ozelenel. Najmlajši cvet je sv. Terezija Deteta Jezusa, Mala Cvetka.

Poseben praznik, 16. julija, v čast karmelski Materi božji je dovolil redu papež Sikst V. leta 1587... Papež Benedikt XIII. je leta 1726 ukazal praznik za vso Cerkev.

P. Alojzij, o.f.m.

Izpraševanje vesti rodi strah in kesanje, kajti vest je knjiga, v katero se zapisujejo vsakdanji dolgovi. — Sv. Janez Zlatoust.

* * *

Le tisti hodi za Jezusom, ki ga posnema. — Sv. Gregor

MISIJONSKI NAMENI ZA LETO 1948

JULIJ:

Da bi se socialna vprašanja v Indiji rešila po krščanskih načelih.

Pfaffenhofen

O prikazovanjih "lepe Gospe" blizu majhne nemške vasi

P. Martin, o.f.m.

ZADNJIH desetih letih čedalje bolj pogostoma prihajajo iz raznih krajev poročila o prikazovanju neke "lepe Gospe". Če so ta prikazovanja resnična in če sodimo po besedah te "Gospe", ne more to biti nihče drugi kot nebeška Mati sama.

V januarski in februarski številkah tega lista ste brali o prikazovanjih, ki so se dogajala v bližini nemškega mesteca Heede, ne daleč od holandske meje, od 1. nov. leta 1937 do 3. nov. leta 1940. Nekatero deklice so namreč sporočale, da so videle Mater božjo.

Nekoliko pozneje se je začela razširjati beseda o drugih prikaznih blizu mesteca Pfaffenhofen na Bavarskem v južni Nemčiji. Ker še ni bilo o teh dogodkih popisano v tem listu, se tukaj vam nudi dopis o njih. S tem seveda ni rečeno da so prikazni gotovo resnične, ker jih še niso cerkvene oblasti potrdile za resnične. Vendar so besede nebeške prikazni zelo resne in morajo vsakega ganiti do obžalovanja grehov in do molitve in žrtvovanja.

Prva prikazen se je pri Pfaffenhofnu dogodila na binkoštni ponedeljek, dne 13. maja, leta 1940. Poročilo o prikaznih pride večinoma od ondotnega župnika ki se imenuje oče Martin Hump. Prikazni je videla mladenka, ki spada v njegovo faro Barbara Reuss po imenu; po domače jo kličejo Berbl.

Ob času prve prikazni je bila le 16 let stara; zdaj je torej dosegla že 24. leto starosti. Pri prikazovanjih je bila navadno navzoča njena prijateljica in tovarišica, ki se je imenovala Ana, ki pa ni prikazni videla; v poznejših letih je bil zraven tudi župnik Hump.

Kakor se večkrat zgodi pri takih prikaznih, so bile nekatere stvari razodete samo Barbari sami da naj jih ona namreč zase ohrani kot osebno tajnost in naj jih ne pove nobenemu; drugo pa je v celoti povedala svojemu župniku. Kot je storila Bernardka pri Lurdu in so storili otroci pri Fatimi, tako je tudi Barbara opisala "lepo Gospo" kot "neizrečeno lepo, kot napolnjeno s svetlo lučjo, bolj svetlo kot sonce, prozorno kot kristal, z obličjem odsevajočim luč in svetlobo, s krono trojnih žarkov luči na njeni glavi." Prikazen se je tako blestela, da je ni mogla Barbara predolgo gledati.

Vse prikazni so se pripetile v gozdu v bližini Pfaffenhofna; ta kraj se zdaj imenuje "Marienfried", to je "Marijin mir".

Dne 25. aprila leta 1946, skoraj eno leto po končani vojni v Evropi so bili Barbara, Ana in župnik Hump v gozdu "Marienfried", da izberejo primerno pot v gozd, ako kdaj postane tisti kraj romarsko središče. Molili so rožni venec. Naenkrat je Barbara dejala, da jo nekdo kliče. "Glejte", je rekla, "po-

glejte ono gospo"; in kazala je na neko bližnjo drevo. Župnik ni nobenega videl tudi Ana ne.

"Kdo si?" sta jo ta dva slišala vprašati.

Pozneje sta čula besede: "Kako to veš? Tega ne morem razumeti," ki jih je Barbara "Gospe" govorila

Nato so vsi trije začeli odpravljati iz tistega mesta ves plevel in suhe veje in kar je bilo drugega v napotje, ker so izbrali tisto mesto kot najbolj primerno za svetišče "Gospe" na čast. Med tem je Barbara še dvakrat ali trikrat začula isti glas. Ves čas je pa mislila, da sta župnik in Ana oba videla in slišala,

kar je ona videla in slišala. Skoraj nejevoljna je bila, ko sta ji povedala, da ničesar ne veda za prikazni in da ona sama ve, kaj se je godilo. Mislila je, da ji nočeta verjeti, in zato je večkrat ponavljala: "Saj vem, kaj sem videla. Saj nisem ob pameti, ali sem?"

Pozneje jo je župnik vprašal, kaj ji je "lepa Gospa" povedala, in odgovorila je: "Mnogo stvari mi je povedala, ki jih nisem razumela; razumela pa sem, da nas prosi, naj zaupamo vanjo. 'Kjerkoli se bo učilo, da sem jaz vsemogočna,' je rekla, 'bom tam razširjala mir, kajti mir bo tam, kjer bodo vsi verovali v mojo moč'."

"Jaz sem Znamenje živega Boga', je lepa Gospa nadaljevala (tako pravi Barbara), 'in moji otroci bodo to znamenje nosili na svojih čelih in, dasiravno bo zvezda preganjala to znamenje, bo moje znamenje premagalo zvezdo.'" (Ta "zvezda" je bila najbrž beseda za hudobnega duha kot se je dalo dognati iz poznejših prikazni.)

"Kdo si?" jo je Barbara zopet vprašala.

"Lepa Gospa" je odgovorila: "Ako bi jaz ne nosila pajčolana, bi me takoj spoznala."

Preden se je poslovila, je "Gospa" dodala: "Mir Kristusov bodi s teboj in z vsemi, ki tukaj molijo."

Župnik Hump je pozneje Barbaro vprašal, kdo misli, da je ta Gospa. Rekla je, da je ista Gospa, ki jo bila videla šest let poprej (namreč 13. maja leta 1940) Takrat ji je bila Gospa naročila, da naj moli "brezmadežni rožni venec". Kakor je razložila Barbara, se ta rožni venec moli tako, da se po vsaki skrivnosti dodajo besede: "Po Tvojem brezmadežnem spočetju, reši našo do-

ROMANJA

V MESECU JULIJU

3., 4., 5. JULIJA:

SHOD

ZVEZE DRUŠTEV NAJSV.

IMENA

IZ CLEVELANDA

in

DRUGIH SLOVENSKIH NASELBIN.

18. JULIJA:

LETNO ROMANJE

SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE

IZ CELE AMERIKE.

PRIDE TUDI SKUPINA

IZ PUEBLO, COLO.,

ŽE DAN POPREJ.

movino! — Varuj našo domovino! — Posveti našo domovino! Vladaj nad našo domovino!” Namesto besede “domovina” se lahko rabi kaka druga primerna beseda, oziroma se lahko moli za drugi namen.

Župnik Hump je ponovno Barbaro vprašal, če ne misli, da je bila “lepa Gospa” sama Mati božja. Mladenka je zelo protestirala na to vprašanje; rekla je namreč, da bi nikdar ne bila vredna take prikazni.

En mesec pozneje, dne 25. maja (1946), je “Angel” zbudil Barbaro iz spanja. Imenoval se je “Angel velike Srednice milosti”. Ta angel večkrat pride Barbari, posebno zgodaj zjutraj in z njo moli in ji pove, za katere naj moli. To jutro, namreč 25. maja, ji je angel naročil, naj gre v gozd “Marienfried”. Po sv. maši je torej Barbara prosila Ano, naj gre malo pozneje z njo v gozd; toda kmalu se je premislila, ker se je bala, da so morebiti vse te prikazni samo prevare njene domišljije.

Ko je župnik o tem izvedel, je Barbari povedal, da ni prav, če prezira angelovo naročilo. Zato se je Barbara zopet premislila in je šla v gozd; Ana in župnik sta šla z njo.

Gotovo je bilo ganljivo, ko so ti trije hodili po gozdu v lepem, svežem spomladanskem jutru in so molili rožni venec. V gozdu je že bil postavljen Marijin kip in, ko so do njega prišli, je Barbara rekla, da njen angel kaže na desno; tam je videla “Gospo”. To pot jo je takoj spoznala za Mater božjo.

“Marija!” je vzkliknila Barbara.

Nato ji je “Gospa” govorila besede, ki jih je župnik Hump natanko zapisal, kakor jih je pozneje slišal iz Barbarinih ust. Takole se glasijo njene besede:

“Jaz sem velika Srednica milosti. Kakor ne more svet doseči milost od Očeta razen po daritvi njegovega Sina, tako tudi vi ne morete biti uslišani razen po moji priprošnji. Kristus je tako malo znan, zato ker sem jaz tako malo znana. Oče je izlil svojo jezo na narode sveta, ker so izgnali njegovega Sina. Svet je bil posvečen mojemu brezmadežnemu Srcu, toda ta posvetitev je prinesla le strašno odgovornost na mnoge. Jaz zahtevam, da svet živi po tej posvetitvi.

Imejte popolno zaupanje v moje brezmadežno Srce. Verujte, da imam vso moč pri Sinu. Nadomestite svoja grešna srca z mojim brezmadežnim Srcem in bom potem jaz, ki bom privabila božjo moč, in ljubezen Očetova bo nanovo prinesla polnost Kristusa v vas. Izpolnite mojo prošnjo, da bo Kristus kmalu vladal kot Kralj miru! Svet mora do dna izprazniti kelih božje jeze zaradi neštevilih grehov, ki žalijo moje Srce.

Zvezda brezna (Lucifer?) bo bolj razsajala kot kdaj poprej in bo povzročila strašno uničenje, ker ve, da je njen čas kratek, in ker vidi, da so se že mnogi zbrali okoli mojega znamenja. Ona nima nobene moči nad mojim znamenjem, četudi bo umorila telesa mnogih; toda po teh žrtvah zaradi mene darovanih bo rastla moja moč in bom vodila ostale k zmagi za Kristusa. Nekateri so prejeli moje znamenje in jih bo še veliko več.

V najbolj krvavih dneh bom vas opominjala, otroci moji, ne pozabite, da je križ sam velika milost, in zahvaljujte se Očetu za to milost neprenehoma. Molite in žrtvujte se za grešnike. Darujte sebe in vsa svoja dela Očetu po meni in prepustite se meni popolnoma. Molite rožni venec! Ne molite toliko za svetne stvari. Dandanes pridejo bolj važne stvari v poštev. Pa ne pričakujte nobenih znamenj ne čudežev. Jaz hočem vse skrivno storiti kot velika Srednica milosti. Bom vam zadobila mir v srcu, ako izpolnite moje želje. Samo na takem

miru more imeti podlago svetovni mir. Potem bo Kristus vladal kot Kralj miru nad vsemi narodi."

Po teh besedah je Barbara povedala "Gospa", da si bo težko vse to zapomniti. "Gospa" pa ji je rekla: "Glej, da se bodo moje želje oznanile svetu. Jaz ti bom že dala potrebno moč za to."

Zopet je prešel en mesec in dne 25. junija (1946) sta Barbara in Ana molili v gozdu "Marienfried". Po končanem rožnem vencu sta nekoliko časa premišljevali. Tedaj je Barbara zopet videla prikazen.

"Marija!" je vzkliknila, "kako lepa si!"

V NEDELJO POPOLDNE

V nedeljo popoldne zamakne se mnogo stvari:

*opekasta njiva in breze na sočnem po-
bočju.*

Frančišek pri goslih v kapelici.

Astre na oknu.

*Oblaki stojijo. Na cesti se kamen blešči.
Mogoče še čas je zaspal na rdečem zvo-
niku.*

*Le župnik na klopci obrača si liste v
brevirju.*

Grobovi molčijo.

Vsa zemlja po žegnu diši.

*V nedeljo popoldne odmakne se tisoč
stvari.*

In tiho postane.

Da čuti je srčne udarce

*od vriska radosti al krika oživiljene
rane.*

*V gostilni "Pri mostu" je vedno veliko
ljudi.*

Vladko Kos

Zopet ji je "Gospa" govorila in njene besede je župnik Hump takole zapisal:

"Jaz sem velika Srednica milosti. Oče želi, da svet spozna njegovo deklo. Človeštvo mora verovati, da sem jaz večna nevesta sv. Duha, zvesta Srednica milosti.

Moje znamenje se bo kmalu prikazalo. Tako je volja božja. Samo moji otroci spoznajo moje znamenje, ker se jim skrivno pojavlja in zanj dajejo slavo Večnemu. Za zdaj še ne morem svetu razodeti svojo moč. Še se moram skrivati pred svojimi otroci. Skrivno bom delala čudeže v dušah, dokler se ne izpolni potrebno število žrtev. Od vas je odvisno, da se skrajšajo dnevi teme. Vaša kri in vaše žrtve bodo pokončale znamenje zveri. Potem v slavo Vsemogočnega se bom lahko svetu razodela. Izvolite si moje znamenje, da se bo kmalu častil in molil troedini Bog.

Molite in darujte žrtve po meni. Moli-
te neprestano; molite rožni venec! Pro-
site Očeta za vse po mojem brezmadež-
nem Srcu. Ako bo njemu v čast, bo vam
dal.

Molite brezmadežni rožni venec, kot
sem ga vam razodela. Ne molite za svet-
ne stvari, temveč molite za milosti za
posamezne duše, za svoje občine, za na-
rode sveta, da bodo vsi ljubili in častili
božje Srce. Držite sobote, ki so meni
posvečene, kakor sam bila naročila.

Posebno apostoli in duhovniki naj se
meni posvetijo, da žrtve, ki jih Nedoum-
ljivi predvsem od njih zahteva, bodo
rastle v svetosti in vrednosti, ko jih po-
ložijo v moje roke.

Delajte mnogo žrtev zame in naj bo
tudi vaša molitev žrtev. Bodite nesebični.
Edino kar velja danes je to, da se Večni
časti in da se njemu daje zadoščenje.
Ako se popolnoma temu posvetite, bom
že jaz poskrbela za vse drugo.

Na svoje otroke bom polagala križe,
ki bodo težki in globoki kot morje, in to
zato, ker jih ljubim v svojem žrtvova-

nem Sinu. Prosim, bodite pripravljeni nositi križ, da se čimprej sv. Trojica časti. Zahtevam, da človeštvo hitro izpolni moje želje, ker je to volja Očetova in ker je potrebno za njegovo večjo čast in slavo danes in na vekomaj. Strašno gorje pripravlja Oče za one, ki se ne bodo podvrgli moji volji.”

Ko je Barbara prosila “Gospo”, naj ji da kako zunanje znamenje, je dobila ta odgovor, kot piše župnik Hump:

“Sem že toliko znamenj storila in tolikokrat govorila, a vendar ni človeštvo razumelo. Ko se pojavljajo zunanja znamenja, vedno pridejo velike množice ljudi, ki jim ni mar za to, kar je najbolj važno. Ako bi jaz dajala zunanja znamenja, bi mnogo ljudi imelo le veliko odgovornost, ker bi moje volje ne sprejeli.

To razodetje je za vse, četudi ga večina ne bo sprejela. Na vse zadnje bodo ta razodetja samo za majhno skupino. Med temi bom delala znamenja in čudeže, ki jih svet ne vidi. Samo oni bodo videli, ki vidijo, kar je skrivnega.

Kjer bo začela majhna skupina delati mojo voljo, bom delala čudeže v njih dušah kot še nikdar poprej; toda le otroci moji bodo videli te čudeže.

Veseli me, da se je najprej v vaši deželi našla majhna skupina, ki pripozna moje visoko mesto, ki je po tem uravnala svoje življenje in je izpolnila moje želje. Veseli me, da ta majhna čreda svetu oznanja Očetove misli. Ne le jaz moram posredovati pri Očetu; mnogi morajo posredovati pri Očetu. Zato jih mnogo potrebujem, da bodo dajali zadoščenje. Potrebujem mnogo otrok, ki so pripravljene pomagati.”

“Lepa Gospa” je nato kazala na kip, ki je bil postavljen v gozdu na onem mestu in je rekla:

“Že je majhna skupina naredila mnogo žrtev na tem mestu. Sem jih bila ve-

sela in sem jih sprejela. Tukaj bi se moralo sezidati svetišče, kakor ta skupina namerava.

Hočem, da se moje besede vsem oznajni dobesedno. Radi tega bo nastal ne sporazum med ljudmi. Ko se bodo razširjale moje besede, se ne smejo povdarjati podrobnosti in nevažne stvari, marveč naj se moja volja razodeva kot volja Očetova. Majhna skupina bo prav razumela moje besede in jih bo ohranila. Velika veličina ljudstva bo zavrгла moje besede in jih ne bo smatrala za resne in se bo celo pohujšala nad njimi. Toda ne bojte se, ker sem vedno med vami.

Majhna skupina takih, ki upoštevajo moje misli, se je že zbrala v raznih deželah. Oni bodo sprejeli moje oznanilo in ga bodo razširjali in ga smatrali za nekaj resnega. Oni so me prav spoznali kot čudovito Mater in Srednico milosti. To me veseli in jim bom razodela tajne skrivnosti.”

Ob koncu prikazni je bila Barbara naprošena, naj z “Gospo” moli brezmadežni rožni venec. Obdana je bila “Gospa” z mnogimi angeli, ki so se vsi molitve udeležili. “Gospa” je sama molila le “Čast bodi Očetu” in odgovarjala “Amen”. Ko so se molile besede “Čast bodi Očetu”, so se angeli do tal priklonili.

Poprej je bila Barbara povedala besede “Gospe” svojemu župniku samo tako, kakor se jih je spomnila, torej ne dobesedno; rekla je, da bi bila “Gospa” zahtevala, da jih naj dobesedno pove, ampak ni. To pot pa je ponovila besede molitve angelov prav natanko in župnik Hump jih je dobesedno zapisal. Takole so se glasile:

“Pozdravljen, večni Gospod, živi Bog, ki si bil vedno strašen, pravičen Sodnik, usmiljeni Oče, vedno milostljiv! Tebi bodi zdaj in vekomaj česčenje,

hvala in čast in slava po Tvoji s soncem obdani hčeri, naši čudoviti Materi!"

Nato je "veliki angel" nagovoril "Gospo" z besedami: "Ti velika Srednica milosti!"

In Barbara je odgovorila: "Prosi za nas!"

Molitev angelov se je nadaljevala:

"Pozdravljen, darovani Bog-Človek, krvaveče Jagnje, Kralj miru, drevo življenja, naša glava, vrata k Srcu Očetovemu, na veke iz življenja rojen, na veke združen z Njim, ki je, Vladar! Tebi bodi zdaj in vekomaj slava in velikost in češčenje, zadoščenje in hvala po Tvoji brezmadežni Materi in naši čudoviti Materi!"

Zopet je "veliki angel" pristavil: "Ti zvesta Srednica milosti!"

In zopet je Barbara odgovorila: "Prosi za nas!"

Molitev se je končala s sledečimi besedami:

"Pozdravljen, Duh večnega Boga, večno svet, Bog razodevajoč se od vekomaj! Goreči ogenj od Očeta do Sina, gromiči vihar, ki daje moč in luč in toploto članom večnega Telesa, na veke goreča Ljubezen, Bog-Duh, ki oživlja vse žive, rdeča reka ognja v Njem, ki večno ljubi umrljive. Njemu bodi vedno nanovo in na vekomaj moč in slava in sijaj po Tvoji z zvezdami-kronani nevesti in naši Materi."

Od "velikega angela" je še enkrat prišel odgovor: "Ti velika Srednica milosti!"

Barbara je pobožno dodala: "Prosi za nas!"

Po tej molitvi je "Gospa" sama molila k presv. Trojici, a besede si je zapomnila Barbara samo deloma. Molila

je za sv. Mater Cerkev, da bi bila po Mariji blagoslovljena in da bi prinesla mir človeštvu. Ko je "Gospa" molila, je prihajala tako svetla luč iz prikazni, da je morala Barbara svoje oči zapreti.

Ne župnik Hump ne Ana nista videla prikazni, videla pa sta, kako je Barbara ves čas ustnice migala; slišala pa nista nobene besede razen odgovora po molitvi angelov.

Pozneje je povedala kako so angeli nagovorili "Gospo" z besedami:

"Bodi nam Mati milosti! Bodi nam trikrat čudovita Mati milosti, Ti Mati vsega zaupanja vredna Ti velika Srednica milosti!"

Ko je bila končana angelova molitev, je "veliki angel" ukazal: "Padi na kolena! Mati božja te bo blagosloвила."

"Gospa" je rekla: "Podelim ti mir Kristusov." Nato je naredila znamenje križa nad Barbaro kakor tudi nad Ano in župnikom.

Ko je Barbara dvignila svoje oči, ni bilo prikazni več.

Toliko je župnik Hump zapisal o prikazovanjih.

* * *

Kot že rečeno, niso cerkvene oblasti še potrdile teh prikazni kot gotovo resničnih. Vendar so prikazni povsod zbudile veliko zanimanje. Na videz imajo te prikazni tesno zvezo z drugimi Marijinimi prikazni, posebno z onimi blizu Fatime pred 31 leti, ko je Marija prosila, naj se ves svet posveti njenemu brezmadežnemu Srcu in naj ljudje na vsak mogoči način delajo zadoščenje za grehe sveta.

—●—

Ako hočemo izgubljeno milost dobiti, moramo priteči k njej, ki jo je našla, namreč k Mariji. — Sv. Rihard.

LILIJAJA IZ RAJA

24. Dve trpeči materi.

PROTI večeru četrta pred velikim velikonočnim praznikom je bilo. Večerno sonce je zlatilo strehe mesta Jeruzalema. Bil je čaroben sončni zahod.

Za vso to lepoto narave se pa ni zmenila ženska v preprosti hiši v predmestju. Sivi lasje so ji neurejeno padali po čelu in po ramah, pa se za to ni zmenila. Sedela je na svojem stolu globoko zamišljena. Poteze obraza so pričale o veliki bolečini, ki ji razjeda srce. Večkrat se ji vlijejo solze po licu in padajo po revni obleki in na tla. Večkrat vstane, gre po sobi sem in tja, počasi in opotekaje. Večkrat stopi tudi iz sobe in stopi k stopnicam v zgornje nadstropje. Tudi že stopi z eno nogo na prvo stopnico, da bi šla po njih. Pa vselej zmaje z glavo in gre počasi nazaj v sobo na svoj stol in isti prizor se ponavlja. Večkrat globoko vzdihne.

Slednjič pa odločno vstane in gre počasi nazaj k stopnicam in stopi na prvo stopnico. Toda v tem se odpro vrata v nadstropju. Mlad, krepek mož pride iz sobe. Njegov obraz je teman in resen. Velika razburjenost se mu vidno pozna na obrazu in obnašanju. Temne poteze obraza pričajo, da divja tudi v njegovi notranjosti hud vihar. Počasi gre k stopnicam in počasi navzdol. Šele sedaj opazi mater pod stopnicami. Še bolj se strese. Korak se mu za trenutek ustavi, kakor bi se zbal iti naprej. Hotel se je že vrniti nazaj v sobo, pa se

premaga in gre počasi po stopnicah.

Mati mu zdolaj zastavi pot.

“Sin kam hočeš?” ga vpraša, vprevanj živo svoje objokane oči, da si gledata iz oči v oči. Še večja srčna bol se ji zariše v poteze obraza.

“Saj veš!” odgovori sin temno, trpko pa odločno.

“Moj sin, prosim te še enkrat, nikar!” Ženska sklene svoji roki proti njemu. “Lepo te prosim, nikar! To je strašno! Še je čas, da se premišliš! Odstopi od grde, morda krvave kupčije!” Ženska glasno zajoka in se nasloni na vrata sobe, iz katere je prišla.

Moški gleda v tla še bolj temno in divje. Na mater se niti ne ozre.

“Sin, sam satan te vodi! Reši se ga! In to delaš v tako sveti noči praznika! Sin, nikar!” Odločno stopi predenj in ga prime za roko. “Nikamor ne boš šel!”

Odločnost materina osupne sina in za trenutek zmede. Oba molčita za trenutek.

“Kako morem prelomiti kupčijo s poglavarji ljudstva? Zmaščevali bi se nad menoj! Mogočni so!” govori sin počasi, kakor sam zase. “Plačali so mi že!”

HOJA ZA MARIJO

Vedi, ljubi moj otrok, da Bogu veliko bolj dopade in je večji v nebeškem kraljestvu preprost človek, ako je resnično pobožen, četudi ni izobražen in olikan, kakor posveten modrijan, kateri ima sicer prebrisano glavo, pa slabo srce in je napuhnjena zavoljo svojih talentov.

“Taka kupčija je izdajstvo, pa jo naredi s komur hočeš in nikdar ne velja! Boj se Jehova!” prosi mati v solzah. Z vso ljubečo materinsko skrbjo ga gleda v obraz. Sin ne dvigne oči. “Nesi jim srebrnike nazaj, drži se jih strašno prekletstvo za te! Prosim te . . .”

Sin se ji iztrga in zbeži na cesto. Zadnjih besedi matere ni niti več slišal.

Mati se strese in zaihti glasno, omahuje v sobo na svoj stol, kjer sede in zajoka, da bi se kamnu smilila. Vendar sin je odšel, zastonj . . . !

*

Križanje je končano. Na Golgoti stoje trije križi. Na njih se zvijajo v strašnih bolečinah trije nesrečni obsojenci, dva razbojnika, sredi med njima Prerok iz Nazareta, “Kralj Judov” je napisano na napisu nad njegovo glavo. Ljudstvo se je razšlo. Na Golgoti je samo vojaška straža in nekaj zastopnikov visokega zbora naroda, da počaka smrti Prerokove in o tem zboru poroča.

Počasi omahovaje pride na vrh gore h križem Marija, Mati Prerokova s tremi ženskami in Janezom. Pač še neka ženska, ogrnjena z revnim plaščem, nemarno vrženim črez ramena, stoji prav blizu Prerokovega križa, očitvidno v veliki bolečini. Nепrestano si briše solze. Marija in njeno spremstvo jo opazi. Kdo bi bila ta ženska? Nihče je ne pozna. Marije je še ni videla. “Gotovo

HOJA ZA KRISTUSOM

Bolj ko je človek sam v sebi edin in preprost v svojem srcu, bolj razumeva več in višjih reči brez težave, ker dobiva od zgoraj luč spoznanja. Čist, preprost in stano viten duh ni raztresen, dasi ima raznovrstna opravila, ker dela vse v čast božjo in s seboj zadovoljen ne išče lastnega dobička.

ženska, pristašinja Prerokova, ki mu je sledila v ljubezni na Golgoto,” si misli Marija in tudi vsi njenega spremstva. V rokah drži žaro s tekočino, v kateri je namočena goba.

“Žejen sem!” zaprosi umirajoči Prerok s križa.

Ženska se hitro zgane, stopi k vojaku stražniku in mu da namočeno gobo iz posode. Vojak jo hitro natakne na trs in ga dvigne k ustnicam Preroka, ki si namoči jezik in izsušene ustnice. Pri tem pa hvaležno pogleda na tujo žensko, ki je prinesla na goro tekočino in gobo. Ženska je videla ta pogled in glasno zajokala, da jo vsi navzoči pogledajo. Tudi Marija jo pogleda s hvaležnim pogledom in zašepeta: “Dobra ženska, Jehova naj te blagoslovi!”

Ženska si zakrije obraz in jokaje odhiti z gore.

*

Apostoli, ki so prišli drugi dan, v soboto popoldne k Mariji, so odšli. Samo Marija in Janez sta ostala v hiši v veliki žalosti. Mrak je že padel na zemljo, ko nekdo potrka na vrata. Janez gre gledat, kdo je. Tuja ženska stoji pred vrati, zavita v reven plašč, neurejeno vržen preko njenih ramen. Janez osupne? Ali ni to ženska, katero je videl včeraj na Golgoti, ki je prinesla posodo s tekočino in gobo, jo dala vojaku, da je ž njo namočil ustnice umirajočega Gospoda? Da, prav ona je.

“Bi mogla govoriti za trenutek z Marijo, materjo križanega Preroka?” zaprosi. Janez vidi na njenem obrazu neizmerno bolečino, ki jo trpi.

“Vstopi!” ji pravi in gre klicat Marijo, ki je bila že v svoji sobi.

“Uboga Mati!” jo nagovori ženska, ko stopi Marija pred njo. “Prišla sem,

da te skušam vsaj malo potolažiti v tvoji veliki bolečini!" govori ženska počasi s solzami v očeh. Tudi Marija opazi veliko njeno bolečino.

"Kdo si, ženska?" jo vpraša.

"Judita sem iz Karijote!" odgovori in zajoka.

"Judita iz Karijote?" se začudi Marija. "Ne poznam te. Vendar na tvojem obrazu vidim, da veliko trpiš. Kaj se ti je zgodilo? Vstopi in povej mi, morda te morem potolažiti."

Obe gresta v sobo.

"Ne, mati, mene ne moreš potolažiti in tudi ne zaslužim. Tudi svoje bolečine ti ne morem razodeti. Pa saj nisem prišla, da bi ti mene tolažila, ampak da tolažim jaz tebe. Moram, oh, moram. To je edino, kar morem še storiti, jaz

nesrečna mati!" Tudi Marija prepozna žensko. Prav dobro se je spominja. Včeraj jo je videla na Golgoti. Da, to je ženska, ki je jokala poleg Sinovega križa, ki je prinesla posodo s tekočino in gobo, s katero je vojak zmočil ustnice in jezik Sinu, ko je prosil, da je žejen.

"Ali nisi bila včeraj na Golgoti pri križu?" jo vprašuje.

"Da, mati, videla si me. Jaz sem bila! Jaz nesrečna mati — nesrečnega Jude izdajalca!" komaj izsili ženska iz svojega grla, glasno zajoka, poklekne pred Marijo, ji poljubi rob njene obleke, pa hitro vstane in odhiti iz hiše v mrak. Marija in Janez jo kličeta nazaj, pa ženska odhiti in jima izgine izpred oči za vogalom hiše. K.

MARIJA VE

Sv. Frančišek Regis je bil nekdam poklican k smrtni postelji starega trdovratnega grešnika, ki se ni hotel z Bogom spraviti. Zastonj je bilo vse opominjevanje, zastonj obljube, zastonj žuganje. Vedno bolj se bliža smrti, sam dobro čuti, da ga nobena človeška moč ne more več rešiti, vendar ne pusti duhovnika k sebi.

Tu stopi svetnik k njegovi postelji, vzame podobo Matere božje iz svojega brevirja in mu jo pokaže rekoč: "Marija te vendar ljubi."

"Kako?" zakliče bolnik, kakor da bi se iz sanj zbudil, ter nepremakljivo gleda v podobo. "Saj me ne pozna."

"Marija te ljubi," mašnik mirno odgovori.

"Tedaj ve, da sem vero zatajil?"

"Marija ve, Marija ve," reče služabnik božji.

"Da sem njenega Sina zaničeval in ga z nogami teptal?"

"Marija ve."

"Da sem brez števila grehov počenjal,

kakor živina se valjal v blatu pregrehe?"

"Marija ve."

"Da sem nedolžno kri prelival?"

"Marija ve."

"Duhovnik, ali resnico govoriš?"

"Prej bosta nebo in zemlja prešla kakor božja beseda. In glej, ravno ta Bog je rekel na križu in zdaj tebi pravi: 'Sin, glej tvoja Mati'."

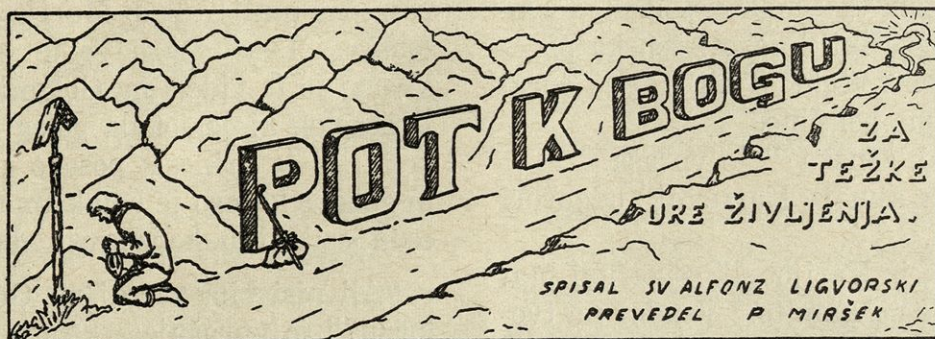
"Mati, ki mene ljubi!" zdihuje grešnik. "O Marija, o Mati moja!" Potok solz se mu udere iz oči; bile so solze grenke žalosti.

Skesano se spove vseh grehov svojega življenja, kmalu tudi prejme Boga ljubezni v najsvetejšem Zakramentu. Čez nekaj dni se loči njegova duša od telesa gotovo v srečno večnost.

Zanimivi izjavi velikih mož

Nekdanji francoski predsednik Clemenceau je dejal: "Če bi kristjani vendar začeli resno delati po svoji veri, bi nastala revolucija, kakor je še ni videla svetovna zgodovina. Potem bi se ne izplačalo vprijarjati še kako revolucijo." (Dr. Česnik)

42. Pot v večnost

1. "Človek gre v hišo svoje večnosti (Ekl. 12:5)." Ta svet ni naša domovina. Mi po njej samo potujemo v svojo večnost. Dežela, v kateri živim, hiša, v kateri stanujem, nista moji. V kratkem, ko bom najmanj mislil, ju bom moral zapustiti. Hiša, v kateri bo ležalo moje truplo do dneva splošne sodbe, bo moj grob. Hiša moje duše bodo za celo večnost nebesa, če bom zveličan, ali peklo, če bom pogubljen. Neumen bi bil torej, če bi dal sedaj svojo ljubezen stvarjem, katere bom moral zapustiti. Skrbel bom raje, da si pridobim srečno bivališče, kjer bom ostal vekomaj.

2. "Človek gre v hišo svoje večnosti." Pravi "gre". Razumeti nam hoče dati, da bo vsakdo šel v tako drugo življenje, v tako hišo, kakršno si bo izbral. "Gre", ne bo peljan, temveč gre sam tja prostovoljno. Vera nas uči, da je v drugem življenju dvoje bivališč: eno je prostor blaženosti, kjer bodo vsi vekomaj srečni, to je raj; drugo je ječa neizmernih muk, kjer bodo vsi vekomaj nesrečni, to je peklo. Izbiraj si, duša moja, v katero hočeš! Če si želiš nebesa, moraš hoditi po poti, ki pelje tja. Ako bi hodil po poti, ki vodi v peklo, se boš nekega dne tam znašel.

Molitev:

Jezus, razsvetli me! Jezus, pokrepi me! Ne dopusti, da bi se ločil od Tebe.

3. "Človek gre v hišo svoje večnosti." Če bom torej zveličan in bom šel v hišo blaženosti, bom tam srečen vekomaj. Ako bom pogubljen in šel v hišo gorja, bom nesrečen vekomaj. Ako torej hočem biti zveličan, moram imeti večnost vedno pred seboj. Kdor velikokrat premišljuje večnost, se ne bo navezal na dobrine tega sveta in si bo tako zagotovil svoje zveličanje. Prizadeval si bom zato, da bom svoja dejanja tako uravnaval, da bo vsako samo korak k srečni večnosti.

Molitev:

O Bog, verujem v tako večnost. Od sedaj naprej bom živel samo za Te. Do sedaj sem živel samo zase, pa sem izgubil Tebe, moje najvišje Dobro. Ne bom Te več izgubil, temveč Ti bom vedno služil in Te ljubil. Podpiraj me, o Jezus, in ne zapusti me!

O Marija, moja Mati, varuj me!

43. Jezus, mož bolečin

1. Prerok Izaija imenuje božjega Zveličarja "moža bolečin" (Iz. 53:3). In to je tudi bil. Celó njegovo življenje je bilo življenje trpljenja. Na svoje rame je namreč vzel naše dolgove. Res je,

da bi bila samo ena njegova molitev kot človeka in Boga zadostno zadoščenje za grehe celega sveta. Toda naš Zveličar je hotel strogo zadostiti božji pravici. Zato si je izvolil življenje zasramovanja in trpljenja. Dopustil je iz ljubezni do človeka, da so z njim postopali kakor z najzadnjim in najbolj hudobnim človekom. To je že prerok Izaija naprej videl: "Videli smo ga . . . zaničevanega in najzadnjega med ljudmi. (Iz. 53:2)."

Molitev:

O moj zaničevani Zveličar, z zaničevanjem, ki si ga pretrpel, si zadostil za zaničevanja, s katerimi sem jaz postopal s Teboj. O, da bi bil raje preje umrl in da bi Te nikdar ne bil žalil!

2. Kdo, moj Bog, je med človeškimi otroki kdaj toliko pretrpel in bil toliko preganjan kot naš najdražji Zveličar? Človek, pa naj je še najbolj v trpljenju na tem svetu, dobiva od časa do časa polajšanja in tolažbe. Tako namreč ravna naš dobrosrčni Bog z nami, svojimi nehvaležnimi in upornimi stvarmi. Ni pa tako Bog postopal s svojim ljubljanim Sinom. Življenje Jezusa Kristusa na tem svetu pa ni bilo drugega kot življenje trpljenja od rojstva do smrti. Naš božji Zveličar ni dobil nobene tolažbe ali kakršnegakoli polajšanja. Z eno besedo: bil je rojen, samo da trpi in da bo "mož bolečin".

Molitev:

O Jezus, kako je nesrečen, ki Te ne ljubi, ali kdor Te premalo ljubi, po tem ko si toliko ljubil nas, nesrečne črve, ki so te žalili! Omogoči mi od danes naprej, da ne bom ljubil nikogar drugega kot Tebe, ki si vreden biti ljubljen!

3. Dalje! Ljudje trpe nesrečo, pa jo

trpe samo takrat, kadar jih res zadene, ker ne vedo za one, ki še pridejo. Toda Jezus Kristus je kot Bog videl naprej v prihodnost, zato je trpel vsaki trenutek celega življenja vse bolečine, ne samo tiste, ki so ga zadele, temveč tudi tiste, ki so imele še priti, posebno muke svojega trpljenja. Vedno je imel pred očmi svoje bičanje pri stebru, svoje kronanje s trnjem, svoje križanje in svojo grenko smrt z vsemi njenimi mukami in z vso zapuščenostjo, ki je bila združena z njimi.

Molitev:

In zakaj, o Jezus, si toliko trpel zame, ki sem Te tako težko žalil? Sprejmi sedaj od mene mojo ljubezen in to, da bom od zdaj naprej ljubil samo Tebe. Moja ljubezen in moje edino Dobro, sprejmi me in mi daj moči za to. Odločen sem, da bom postal svet, da bom samo Tebi dopadel. Ti želiš, da bi bil ves Tvoj in tak tudi želim biti.

Marija, bodi moje upanje!

ŽELJA BREZ UPA

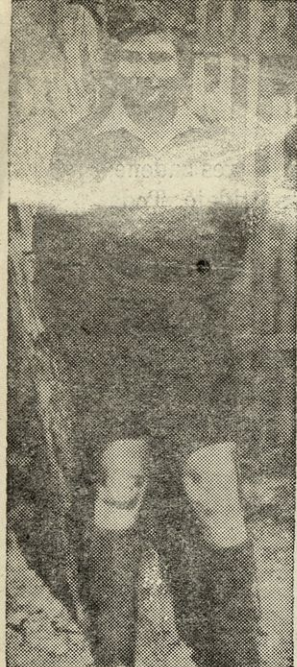
*Odkar mladost je moja zagrnila
zavesa, ko zatisnila oči
je mati moja in v gomili spi,
se želja mi nobena ni spolnila.*

*Usoda rada vse bi mi zakrila,
vse lepe sanje, sončne mlade dni
ter kaže mi trpljenje in skrbi,
kot bi me sreča davno zapustila.*

*Rad enkrat le zapustil bi to ječo
in šel v preteklost, ki spomin jo kaže,
rad enkrat le bi gledal mlade dni,*

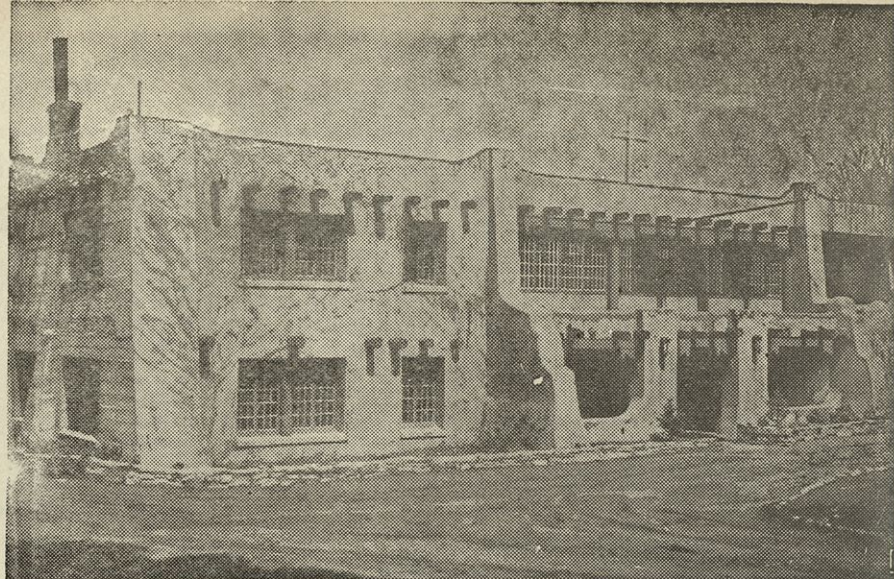
*da z novim upom bi poskušil srečo
in hodil bi po novi poti laže,
zajemal z novim upom bi moči.*

Erik Kovačič

KATOLIČAN POSTAL. —

Slika kaže sina Hitlerjevega glavnega oficirja, 18-letnega Adolfa Bormanna, ki je s šestimi brati in sestrami sprejel katoliško vero. Oče, ki je ob koncu vojne brez sledu izginil, je bil zelo zagrizen sovražnik Cerkve. Govorilo se je, da sin Adolf celo študira za duhovnika, a to ni res.

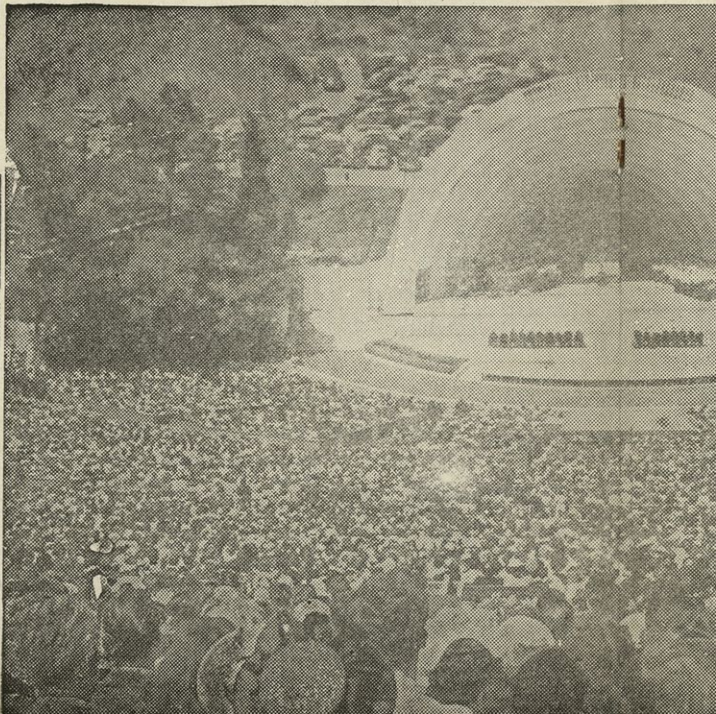

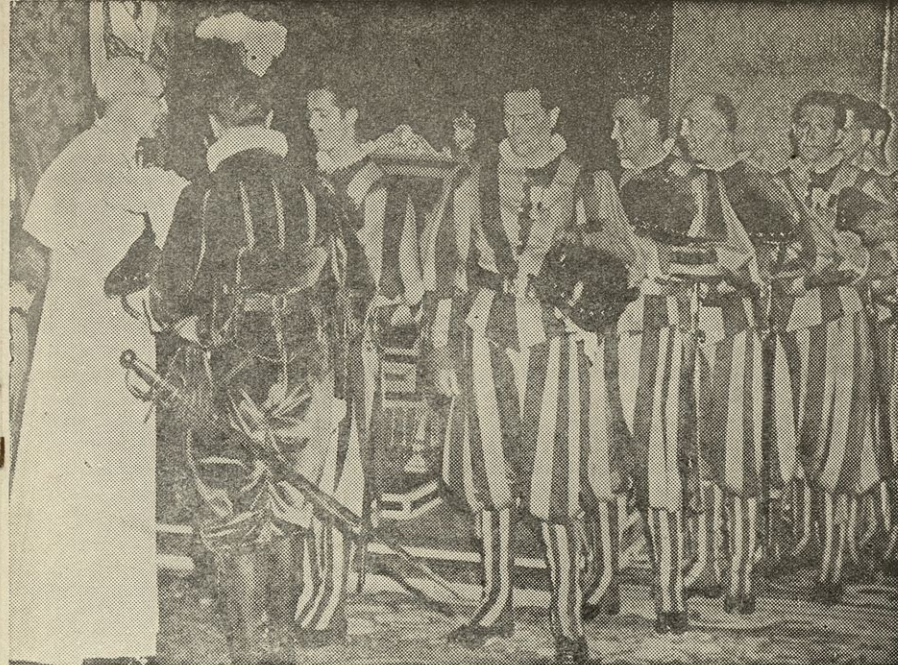
NOVI SAMOSTAN ZA TRAPISTE. — Gornje poslopje zgleda malo čudno za samostan, toda to je res zdaj. Poprej je bila stavba nekak hotel za turiste blizu mesta Pecos v državi New Mexico. Kjer so bile prej veselice in zabave in posvetni šum in hrup, bo zdaj nebeška tišina, molitev, premišljevanje in cerkveno petje. Okoli tega samostana bodo menihi-trapisti imeli svoje vrtove in polja, na katerih bodo pridelali vse, kar jim je za življenje potrebno.

OB 421.
obletnic
stražo s

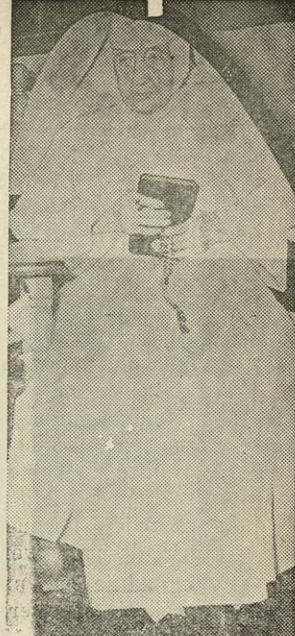
MARIJINA URA V HOLLYWOODU. — Hollywood naj ne bo znan samo kolido katoličanov, ki imajo gorečo pobožnost do Marije, Matere božje. Slika prikazuje Hollywood Bowl za Marijino uro, ki jo je vodil sam nadškof nadškofije Los Angeles. Tisoč ljudi je bilo pričujočih. Vsi so skupno molili rožni venec za svetovni mir.

NI VEČ NEVAREN. — Kdo bi se ne smejal in ubitega tigra lepo za rep držal, kakor dela v sliki jezuit-misijonar, Rev. John Ruoff, na levi stoječ? Father Ruoff je ustrelil gospoda tigra v Srednji Ameriki v republici Honduras, kjer daleč naokoli skrbi za svoje misijone. Večkrat je bil videl tega tigra, ko je po svojem motornem čolnu popotoval od enega misijona do drugega.

OB 421. OBLETNICI. — Svetovno znana švicarska straža v Vatikanu je letos slavila svojo 421. obletnico. Na gornji sliki jih vidite nekaterih, ko jim čestita sv. oče papež Pij XII. Švicarsko stražo sestavlja sto vojakov.

STO LET STARA. — Gornja slika je bila vzeta, ko je bila ta redovnica - dominikanka sto let stara. Posvetila se je Bogu v redovnem življenju pred 78 leti in je zdaj nastanjena v samostanu sv. Klare v mestu Sinsinawa, Wis. Še vedno lahko okoli hodi in je še bistrega uma.

...e bo znan samo kot središče ameriške filmske industrije. Tam je tudi veterane božje. Slika kaže veliko množico, ki se je 2. maja zbrala v znanem parku nadškofije Los Angeles, Most Rev. J. Francis McIntyre. Osemdeset tisoč ljudi je prislo na svetovni mir in za spreobrnjenje Rusije.

VELIK PROBLEM ŠTUDIRA. — Doslej je bilo splošno priznано, da je bil prvi ameriški vojaški kaplan franciskan, Fr. Francis Loibiniere. Pred kratkim so iznašli stari dokument, ki pravi, da je bil prvi kaplan neki duhovnik po imenu Rev. John Hurt. Na spodnji sliki vidite franciskana, Fr. Lawrence Kidder, ko ta dokument študira; Father Kidder je zgodovinar v franciškanskem kolegiju sv. Bonaventure v državi New York.

Druzi čudež nevenljivih vrtnic. — Že veliko se je pisalo in govorilo o čudežu nevenljivih vrtnic, ki se je pripetil na Angleškem v Marijini cerkvi v mestu Heaton Norris. Tam so namreč lansko leto kronali Marijin kip z vencem 22 rumenih vrtnic za mesec majnik. Poročajo, da so še danes one cvetlice popolnoma sveže, več kot eno leto pozneje, in ne dajejo nobenega pomenja, da bodo ovenele.

Zadnje čase pa pride poročilo iz iste cerkve, da je letošnji venec 17 rumenih vrtnic, s katerim so isti kip kronali v mesecu maju, tudi ostal svež, in zopet govorijo o čudežu. Letošnji venec so kar na vrh lanskega položili. Cerkevne oblasti nimajo ob tem času ničesar reči o tem očitnem čudežu.

Župnik v dotični cerkvi, Father James Turner, pravi, da je čudoviti dogodek v njegovi cerkvi povsod vzbudil gorečo ljubezen in pobožnost do Matere božje. Celo protestanti in judje se zanimajo za to stvar in prosijo za molitve od župnika. Velike trume ljudi obiskujejo ono cerkev, da vidijo čudovite vrtnice, ki ne ovenejo.

Dandanašnji ameriški dom. — Neki župnik pripoveduje, da je šolska sestra v župnijski šoli otrokom drugega razreda naročila, da naj narišejo rojstvo Kristusovo. Ko je bilo delo končano, je sestra šla od enega do drugega otroka in nekoliko pregledala "umetniške" ris-

P. Martin, o.f.m.

be. Ko je prišla do neke majhne deklice, se je zelo čudila tega, kar je videla. Deklica je bila seveda narisala Dete Jezusa v jaslicah, toda drugega ni bilo zraven njega kot mladenka z moderno, kratko obleko. Ali more to biti Marija? si je sestra mislila.

Vprašala je torej deklico, kje sta Marija in Jožef v sliki. Deklica je naglo odgovorila, da nista doma, da sta šla nekam ven tisti večer. Nato jo je vprašala, kdo je potem mladenka s kratko obleko. "O, ona čuva nad Jezusom, dokler ne prideta Jožef in Marija domov," je deklica preprosto odgovorila.

Kaj drugega je imela ta deklica v mislih kot žalosten dandanašnji položaj v ameriških domovih, kjer tako zvane "baby-sitters" čuvajo nad otroci, dočim grede starši v kino ali h kakšni veselici.

Kristjanom v poduk. — Pokojni Mahatma Ghandi je umrl, kakor je živel, namreč kot zvest pristaš budizma. Vseeno je zelo spošto-

val krščansko vero in je bil prepričan, da bi krščanstvo lahko veliko storilo za dobrobit Indije.

Imel je neke nasvete za kristjane:

Prvič, bi morali kristjani — misijonarji in vsi drugi — živeti, kakor je živel Jezus Kristus;

drugič, naj kristjani živijo popolno po svoji veri, ne da bi omehčali njenih strogo naukov;

tretjič, naj bo ljubezen središče njihovega življenja, kajti krščanstvo temelji na ljubezni;

četrtič, morali bi nekrščanske vere bolj sočutno preiskati, da najdejo, kar je dobrega v njih in da bi potem bolje spoznali indijsko ljudstvo.

Mi kristjani bi si morali vest izprašati po teh nasvetih.

V ozadju smo ameriški katoličani. — Ameriški katoličani se radi bahamo s svojim delovanjem na misijonskih poljih. Toda koliko prav za prav delamo v primeri s holandskimi katoličani?

Leta 1940 je bilo samo v vzhodnih indijskih otokih okoli 2,890 holandskih misijonarjev, dočim so naši ameriški misijonarji šteli le 2,222, na vseh misijonskih poljih po celem svetu.

In pomislimo, da je število katoličanov v Holandski samo 2,300,000, ko jih je pa tukaj v Ameriki približno 30 milijonov.

Japonski cesar se zanima za papeža. — Pred nekaj meseci je japonski cesar Hirohito poslal v Rim prošnjo za sliko sv. Očeta papeža Pija XII. Sv. oče je takoj odgovoril, da ne bo poslal le slike od sebe, marveč premikajoče slike svojega življenja in delovanja.

Hirohito je s svojo prošnjo poslal tudi darove in obenem izrazil svoje veliko spoštovanje do Kristusovega namestnika na zemlji.

Govorilo se je zadnje čase, da bo cesar Hirohito celo katoliško vero sprejel. Količko resnice je v tem, ne more noben ob tem času reči.

Marijina izvoljenka postala karmeličanka. — Znano je vam, kako se je Mati božja prikazala trem otrokom blizu Fatime na Portugalskem leta 1917. Ti trije otroci so bili Francisco (Frančišek), Jacinta (Hijacinta) in Lucija. Kot je Marija bila napovedala, sta Francisco in Jacinta že v zgodnji mladosti umrli, dočim je Lucija še živa.

Tako je Marija Luciji govorila: "Kmalu bom vzela Jacinto in Frančiška, a ti moraš še nekaj časa tu ostati. Jezus te hoče imeti za sredstvo, po katerem me bodo ljudje spoznali in ljubili. On želi v svet vpeljati pobožnost do mojega brezmadežnega Srca."

Lucija je pozneje vstopila v redovni stan; postala je nuna v kongregaciji sv. Dorotheje. Letos, ko je Lucija že 40 let stara, je vstopila v

strožji karmeličanski red v mestu Coimbra na Portugalskem. Kot karmeličanka bo zdaj mogla živeti v večji samoti in se lažje posvetiti življenju samozatajevanja in ljubezni do Boga in Marije.

Najvažnejše, kar je Marija Luciji in drugima dvema povedala, je bilo to, da se naj ves svet posveti njenemu brezmadežnemu Srcu. Le s tem se bo doseglo spreobrnjenje Rusije, je rekla Mati božja, in zadobil se bo svetovni mir. Obenem naj vsak prejme sv. obhajilo kot zadoščenje za grehe sveta na vsako prvo soboto v mesecu.

Prva Marijina prikazen trem otrokom je bila na 13. maja, leta 1917, isti dan ko je bil Evgenij Pacelli, bodoči papež Pij XII., posvečen kot škof. Na svojo 25. obletnico kot škof, ko je bil že papež, je Pij XII. ves človeški rod posvetil Marijinemu brezmadežnemu Srcu in to zaradi Marijine prošnje v Fatimi. Pred dvema letoma pa je sveti oče ustanovil novi praznik Marijinega brezmadežnega Srca, ki se obhaja na 22. avgusta. Letos, isti mesec ko je Lucija vstopila v karmeličanski red, je sveti oče izdal posebno okrožnico, v kateri je prosil posamezne katoliške družine, fare in škofije, da se naj posvetijo Marijinemu brezmadežnemu Srcu. Obilo božjega blagoslova se lahko pričakuje iz te posvetitve, pravi sv. oče.

Prot nasvetu zdravnika. — Ko je bila Mrs. Henry Kirsch v mestu New Or-

leans, La., porodila svojega sedmega otroka, ji je zdravnik svaril, da bo verjetno umrla s porodom še kakšnega otroka. Mrs. Kirsch pa ni poslušala nasveta svojega zdravnika in je imela še štiri otroke.

Kot vzgledna mati je Mrs. Kirsch letos dobila posebno odlikovanje ali medaljo, ki se imenuje "Regina matrum" (to je "kraljica mater"). To odlikovanje ji je izročil sam nadškof Rummel v New Orleansu v imenu nekega katoliškega društva, ki vsako leto neko imenitno osebo tako odlikuje.

Marije ne marajo. — Komunisti na Ogrskem so pred nekaj meseci pokazali svojo sovraštvo do Marije, Matere božje, ko so odpravili tri javne Marijine praznike, ki jih je doslej ves ogrski narod obhajal. Zdaj so ti prazniki samo navadni delavni dnevi, in sicer Marijino očiščenje ali svečnica (2. febr.), Marijino oznaneje (25. marca) in rojstvo Marijino (8. sept.).

Tukaj v Združenih državah pa seveda niso bili ti prazniki nikdar zapovedani prazniki.

Veste li, kdo se resnično kesa? Kdor storjene grehe tako obžaluje, da se vanje več ne vrne; zakaj, kdor svoje grehe objokuje in se vanje vrne, je podoben bedaku, ki bi nežgano opeko umival: kolikor bolj bi jo umival, toliko bolj bi jo zamazal. — **Sv. Izidor sevilski**

S križem

in sidrom

ZGODBA FRIDERIKA BARAGE
OB GORNJEM JEZERU

□

Spisal James K. Jamison

□

Prestavil p. Bernard, o.f.m.

ŠTIRINAJSTO POGLAVJE

(Nadaljevanje)

Dr. Houghton je vrgel faktorju dolg pogled, kakor da ima pred seboj majhno uganko. Potem je rekel:

“Povedal sem vam že, dr. Borup, da sem uradni geolog michiganske države. Moja naloga je, da raziskujem rudninske zaklade te nove dežele in poročam na merodajna mesta o svojih najdbah. Kar sem odkril, oziroma kar še bom, pojde vse v moje uradno poročilo. Tu le toliko rečem, da se zelo varate, sir, ko mislite, da se ne da ob Gornjem jezeru nič narediti. Ne pozabite, da je Amerikanec podjeten! Ne pozabite da Amerikanec, iznajdljiv! Samo omenjam to dvoje, ne hvalim in ne grajam. Ampak utajiti se ne da več. Oboje je že zgodovinska reč. Kot celota Amerikanci hi-

tro bogatimo in zbiramo velik rezerni kapital. Nemirni smo in silimo v nova podjetja. Težkoče nas več ne strašijo. Dr. Borup, če bo količkaj kazalo, bomo izkopali za ladje poseben kanal in tem samotnim jezerom bodo odpadle verige.”

Father Baraga je imel občutek, da je geolog napol izrekel svoje misli. Še to, kar je povedal, je šlo brez pravega razumevanja mimo faktorjeve glave, ki je bila do vrha napolnjena s preteklostjo. Dr. Houghton je nadaljeval:

“Veste, da sem bil tu skozi že leta 1831, ko je Mr. Schoolcraft vodil svojo ekspedicijo. Takrat smo čitali poročila komisijonarjev, ki so se v imenu vlade pogajali z Indijanci. Bila sta generala Lewis Cass in McKenney. Napravila sta pogodbe v Fond du Lacu leta 1823.”

Poiskal je na mizi kos papirja iz celega kupa raznih poslovnih listin.

“Da, nekaj zapiskov imam s seboj. Pri pogajanjih v Fond du Lacu 1823 so bili menda zastopani ontonagonski Indijanci. Med razgovori je general Cass tole povedal Indijancem: Imamo tudi namero preiskati te kraje v pogledu na rudninsko bogastvo in bomo izkopali, kar se utegne najti. Baker vam Indijancem nič ne koristi, za nas bele bi imel velik pomen, ker bi napravljali iz njega kotle, gumbe, zvonove in še dosti takega. — Na to je odgovoril Plover, zastopnik ontonagonskih Indijancev: Meni ni znano, kje bi bil baker v naših krajih. Veliko je govorjenja o neki skali iz bakra. Neki tujci so stikali za njo tod okoli. Jaz sem jim rekel, če jo najdejo, naj jo ukradejo, ampak naj nikar ne pridejo potem meni v roke!”

Dr. Houghton je dočital do sem, pogledal iznad zapiskov in se nasmehnil:

“Ta Plover bi bil lahko postal znamenit diplomat, če bi mu življenje teklo kje drugje.”

Pa že je spet tiščal v svoje zapiske in čital:

“Potem se je javil k besedi drug Indijanec iz Ontonagona, pa njegovo ime ni zabelježeno. Ta je izvajal tako: Slišali ste, kako je Plover omenil bakreno skalo. Očetje, nihče ne more reči, da je taka skala njegova last. Ne, tako blago je last nas vseh. Veliki Duh je porazdelil po naših krajih take stvari in zato so naše. Ko je bil moj oče mlad, so se Angleži lotili one skale. Takrat je bila velika kakor ta miza. Angleži so jo hoteli izvleči na vrh griča, pa se jim ni posrečilo. Potem so dejali, da bakra ni v skali, pač pa na rečnih bregovih. Kopalci so in si svetili v rovih z umetno

lučjo. Zemlja se jim je udrila in pokopala tri delavce. Potem je vse ostalo tako do današnjega dne. Očetje, ko so Angleži hoteli kopati, so pravico za to od nas drago kupili. In če hočete sedaj vi Amerikanci kaj takega podvzeti, vam bomo računali enako svoto. Če odnesete bakreno skalo, morajo imeti od tega naši otroci korist. Za nas starejše se ni vredno pehati. Zdelani smo in dolgo ne bomo.”

Dr. Houghton je dočital, odložil beležke in pripomnil:

“Naj vam zdaj povem, da sem jaz sam dvakrat videl tisto ogromno bakreno kepo. Prvič je bilo leta 1831, ko sem bil med Schooleraftovimi iskanci. Drugič sem jo pa videl prav te dni, preden sem se ustavil tu pri vas. Zanimalo vas bo, če vam povem, da je leta 1831 ostalo tam nekaj polomljenih dlet, in da so še zmerom tam. Razume se, Cassova pogodba z Indijanci leta 1823 nam dovoljuje, da izvozimo razne rudnine, ki jih utegnemo najti. Vendar velja to le o rudah na površju zemlje in o raznih vzorcih. Če gre za pravo kopanje rude, torej za naredbo velikih rudokopov, potem je stvar druga. Lahko pa povem, da se pripravlja nova pogodba. Indijanci bodo morali odstopiti te kraje zvezni vladi, morda bodo lahko izvzeli posebno določeno ozemlje kot svojo rezervacijo.”

Dr. Houghton je hotel zvedeti, kaj o vsem tem in takem sodi Baraga. Dejal je:

“Vidite, do danes nisem imel priložnosti, da bi povprašal za mnenje moža kot ste vi, oče Baraga. Vam Indijanci močno zaupajo. Meni ni čisto jasno, kaj je bilo v mislih onih dveh ontonagonskih Indijancev, ki sta govorila leta

1823. Vprašanje je, koliko svojih misli sta povedala in koliko zamolčala.”

“Omenili ste, da eden tistih dveh Indijancev iz Ontonagona nima zabeležene imena,” je rekel Baraga. “Jaz sem prepričan, da je bil to Konteka. Meni je sam pravil, kaj je bil takrat govoril, ko se je delala pogodba. Skoraj prav tako se je glasilo kot povédo vaše beleške, dr. Houghton. Indijanca sta skušala dopovedati generalu Cassu, da noben poredinec med Indijanci ni lastnik tiste bakrene skale, ampak le vsi skupaj. Po mojem mnenju beli človek kaj težko zajame vso Indijančevo misel, kadar razlaga kaj temu podobnega. To veste, da si Angleži niso lastili one skale in jo tudi niso kupili v imenu države ali vlade. Skušali so jo sparviti v denar kot poudinci. Ampak Indijanci so jo postavili naprodaj kot občina — vsak moški, vsaka ženska, vsak otrok naj dobi svoj delež od izkupička. Bojim se, da le redki belci razumejo, kako si Indijanec tolmači lastništvo. Na vsak način je res, da vladni agentje, ki jih Washington pošilja sem gor napravljat pogodbe, nikakor ne razumejo svojega posla. Vlada izplačuje svoje obroke Indijancem kot vsakemu posebej, ali rdečkožci tega ne vzamejo tako. In narobe: Če vlada pusti stradati enega samega Indijanca, se čuti ves rod prizadet. In ker vlada noče vpoštevati tega občestvenega čuta med Indijanci, zlepa ne pride do sporazuma. Še nobena pogodba ni bila napravljena tako, da bi se Indijanci ne bili pozneje pritoževali. Vlada to ve, kajpada, pa misli, da Indijanci uganjajo hinavščino. Jaz pa vem, da so popolnoma iskreni. Dr. Houghton, jaz sem nekoč študiral pravo na univerzi in so nas učili, da nobena pogodba ne

velja, ako si nista oba pogodbenika čisto na jasnem, za kaj pri pogajanjih gre. Te pogodbe se pa vrše na tak način, da se po mojem trdnem prepričanju beli in rdeči nikoli do konca ne razumejo. Morda je to sploh nemogoče, ne vem. V glavi rdečega moža gospodarijo drugačne misli, v glavi belega zopet drugačne. To je kakor dvojna, zelo različna filozofija. Če imate to pred očmi, vam bo tudi jasen odgovor na vaše vprašanje, koliko sta Indijanca povedala in koliko sta zamolčala.”

Še celo uro jim je tekel pogovor. Faktor je ostal pri svojem in je vzdrževal vero v preteklost. Dr. Houghton je pa skušal kar največ izvleči iz Barage in je pazno poslušal misijonarjeva pojasnila.

* * *

Drugo jutro se je dr. Houghton zglasil pri Baragi na stanovanju, da mu reče z bogom. Skupaj sta odšla počasnih korakov proti pristanišču. Baraga je pravil tujcu:

“Že dolgo se bavim z mislijo, da je treba najti za Indijance poseben kraj, kjer jih bom lahko skupno nastanil in jim dal stalen dom. Rad bi jim pokazal način, kako se lahko postavijo na lastne noge. Trgovina s kožami je v glavnem doigrala v teh krajih. Kar pride za njo, bo Indijancem prineslo še večje gorje — bojim se, da bodo nepopisno prizadeti. Trgovcem s kožami je Indijanec nekaj pomenil in tako se je belec okoristil ž njim. Pa tudi rdeči človek je imel od tega korist. Zdaj pa vi, dr. Houghton, odpošljete svoje uradno poročilo — s tem se prične nova doba. In jaz se bojim, da nova doba ne bo marala Indijanca in ji bo celo v veliko napotje. Beli bodo del teh ljudi po-

kvarili z zapeljevanje v razbrzdanost, drugi del pa brezsrčno pognali v največje siromaštvo.”

Dr. Houghton je obstal na stezi in pogledal misijonarju naravnost v oči.

“Da!” Samo to je rekel.

Spet sta nekaj časa hodila, pa je dr. Houghton znova obstal:

“Father Baraga! Jaz sem znanstvenik. Moje poročilo na vlado bo natančno in resnično. Govorila bodo v njem dejstva. In če kaj poznam Amerikance, se bo zgodilo to: Na podlagi mojega poročila bo piršlo k Gornjemu jezeru vse drugačno ljudstvo kot je zdaj tu. Najprej bodo seveda prišli razni pustolovci. Hoteli bodo obogateti čez noč, za vse drugo se ne bodo menili. Da bi mogel človek tisto poročilo sestaviti tako, da bi te vrste ljudje ne silili sem gor! Toda tega ne morem. Pustolovci in kla-

teži nujno pridejo in posirovelosti ne bo manjkalo. Razume se, Indijanci bodo imeli od vsega tega vsestransko škodo.”

Obstala sta na nizki vzpetini, od koder se je lepo videlo na valove Gornjega jezera. Molčala sta. Končno je Baraga vprašal: “In koliko časa mi morete dati, da svoje Indijance pripravim na novo dobo?”

“Bojim se, da bo časa za pripravo vse premalo,” je pomenljivo odgovoril znanstvenik.

“Če je tako, ne smem izgubiti niti dneva. Takoj se moram lotiti novega dela v službi Dobrega Pastirja. Vi pa, prijatelj, srečno hodite in Bog bodi z vami!”

Vsi, ki hodijo za Kristusom, morajo po isti poti hoditi, po katerem je hodil Kristus, da se ne izgube. — Sv. Terezija Velika

SLOVENSKI STARŠI!

Ako želi Vaš sin služiti Bogu kot DUHOVNIK ali SAMOSTANSKI BRAT v redu sv. Frančiška asiškega, povejte mu, da lahko izpolni svojo željo pri slovenskih frančiškanih v Lemontu. Pokažite mu to oznanilo, ki je tudi v angleškem jeziku napisano, da ga bo lahko sam bral. Najlepša Vam hvala.

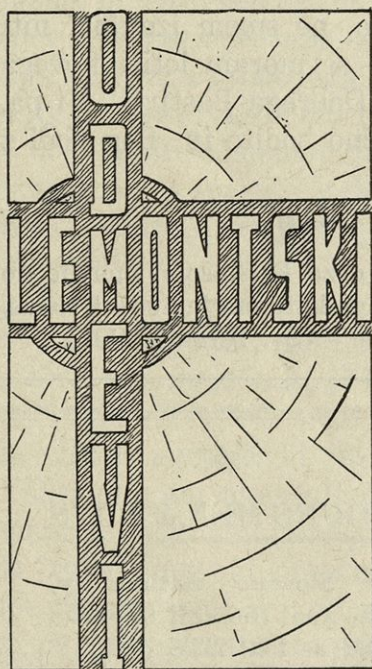
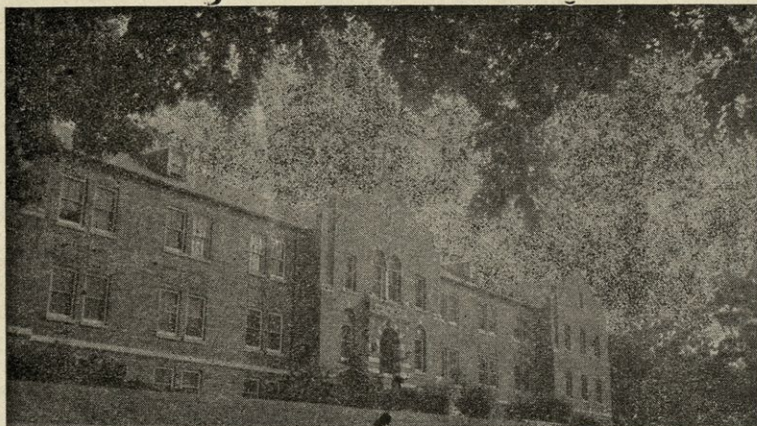

YOUNG MEN & BOYS

of Slovene nationality, who feel the call to serve God as PRIESTS or LAY BROTHERS in the Franciscan Order, founded by St. Francis of Assisi, are invited to make their desires known to the Slovene Franciscans in Lemont. For full particulars, write to

Very Rev. Commissary-Provincial
St. Mary's Seminary
Lemont, Illinois

Lemontski frančiškani pozdravljamo vse romarje in romarice, ki boste ta mesec začeli prihajati v večjih številih. Bodite dobrodošli pri Mariji Pomagaj v Lemontu! Vam seveda ne bomo mogli najboljše postreči s prenočiščem, ker še ni romarski dom dogotovljen in še ne bo kmalu; toda upamo, da se boste tukaj kolikor mogoče dobro imeli. Ker pa prihajate sem predvsem na božjo pot, prosimo Marijo Pomagaj, naj vam izprosi vse milosti, ki jih potrebujete za dušo in telo.

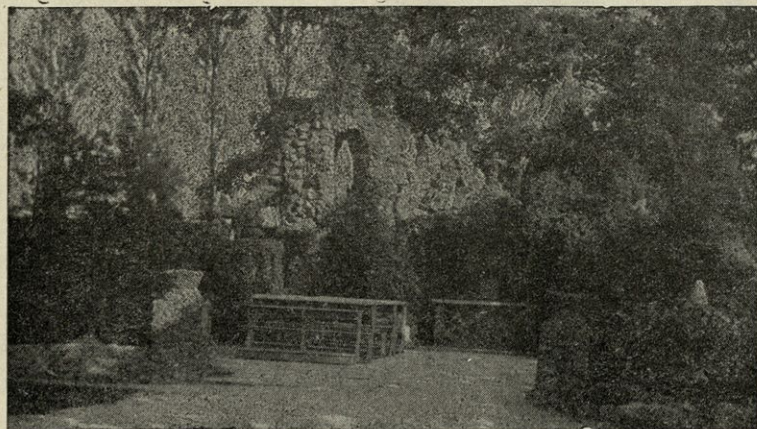
Zadnje čase dobivamo precej pisem od slovenskih

beguncev na Angleškem in v Južni Ameriki. Ti begunci želijo dobivati list Ave Maria. Razvidno je torej, da slovenski begunec, veren katoličan, ne išče le obleke in živeža za telo, marveč želi tudi hrano za svojo dušo; obenem noče pozabiti na priljubljen slovenski jezik, četudi mu je treba naučiti se novega jezika v novi domovini.

V mestu Cambridge na Angleškem organizira Slovence-begunce č. g. dr. Kuhar. Pravi, da bo ob koncu tega leta že okoli en tisoč Slovencev v oni pokrajini. On poskrbuje, da bodo ti Slovenci dobivali list Ave Maria kakor tudi časopis Ameriška Domovina. Obenem imajo ondotni Slovenci dr. Kernov angleško-slovenski slovar na razpolago, da se bodo čimprej navadili angleškega jezika, kateri jim bo zdaj nujno potreben. S pomočjo angleškega jezika se bodo lažje privadili razmeram v novi domovini.

Posamezne prošnje za list Ave Maria prihajajo tudi iz Južne Ameriki, kar je znak, da so Slovenci dobri katoličani, ki hočejo podpirati katoliški tisk.

Odkar smo postavili železje, ki bo držalo in vezalo romarski dom skupaj, zglejda romarski dom bolj in bolj kakor pravo poslopje. Človek lahko zdaj že ima nekako idejo, kakšna bo končana stavba zglejala. Da se je železje vzdignilo in postavilo ali položilo na dolo-

čeno mesto, so bile potrebne velikanske mašine, ki so ga vzdigovale. To lahko sami videte na sliki na strani 26.

Od dobrosrčnih Clevelandčank, ki tako pridno delajo za romarski dom, dobivamo čedalje večje navdušenje pri svojem delu. Kot ste videli v zadnji številki na Zapečku, smo dobili več kot petsto dolarjev od teh dobrih žen za romarski dom. In v tej številki zopet lahko berete pismo od Mrs. Mary Hoge, ki piše, kako so ženske pridobile še sto dolarjev za romarski dom. Vse te ženske zaslužijo posebno plačilo od Boga.

Zdaj pa pride k nam vest, da je Mrs. Hoge, mati našega preč. komisarja, roko zlomila. Ko se to piše, ne moremo reči, kako se je to zgodilo. Vseeno pa izražamo svoje sočutje vrli ženi, ki je že toliko dobrega storila za Lemont. Lansko leto je bila tukaj pri nas kar celo poletje in je vedno aktivno delala, pa naj bi šivala ali prala ali kaj pekla ali kuhala. Prosimo Marijo Pomagaj, naj ji hitro izprosi popolno zdravje v roki.

Dne 23. maja je prišlo sem na svoje letno romanje društvo Marije Pomagaj, št. 78, KSKJ., iz Chicage. Udeležba je bila večja, kakor je navadno. K temu je pripomoglo lepo vreme, kajti dan je bil jasen in sončen, četudi je vlekel precej močan veter.

Sv. mašo je zjutraj daroval lemontski gvardijan ali

LETOŠNJA ROMANJA

3., 4., 5. julija — Romanje Zveze dr. najsv. Imena iz Clevelanda in drugih društev iz drugih naselbin.

18. julija — Letno romanje Slovenske ženske zveze iz cele Amerike; obenem pride posebna skupina iz Pueblo, Colo.

15. avgusta — Letno romanje Zveze oltarnih društev iz Clevelanda.

5. septembra — Letni medeni piknik in romanje iz več krajev.

predstojnik, č. p. Andrej Svete, ki je tudi pridigal. Popoldne so bile šmarnične pobožnosti s petimi Marijinimi litanijami, pri katerih so odpevali očetje in bratje skupno z romarji.

Drugi dan potem, namreč na praznik Marije Pomagaj, 24. maja, je prišla sem na božjo pot majhna skupina romaric iz Joliet. Zanje je daroval posebno sv. mašo Father John Ferlin.

Nekateri so že nam poslali slovenske knjige in nabožne liste ali magazine, za katere smo prosili v majniški številki. Najlepša hvala vsem in Bog poplačaj stotero!

Nič zato, če kateremu listu manjka platnic, kar vseeno jih pošljite. Ne prosimo pa za angleške magazine, ker jih imamo dovolj tukaj; samo slovenske nas zanimajo, posebno "Bogoljub", "Cvetje", "Glasnik presv. Srca", itd. Za te pa ne pro-

simo, če jih sami zase hranite, da jih zopet in zopet prebirate; prosimo za nje, samo če jih boste drugače v peč vrgli ali kako drugače uničili.

Včasih kdo kaj zgubi tukaj pri nas, kot na primer kakšen rožni venec ali molitvenik. Imamo tukaj molitvenik "Večno življenje", ki ga je nekdo pustil v naši cerkvi. Imena ne najdemo natri, zato ne vemo, čigav je. Naj se lastnik oglasi. Molitvenik se je našel kmalu potem, ko so bile tukaj romarice za 23. in 24. maja.

Včasih je kdo izmed vas menda nekoliko žalosten, če ne vidi kmalu svojega pisma v Kramljanju na zapečku. Za to pa ne smete biti žalostni in ne smete zameriti, ker ne moremo takoj objaviti pisem, ko jih dobimo. Navadno mora pismo čakati dva meseca, včasih pa več, preden se objavi na Zapečku. Imamo precej pisem, ki so primerna za Zapeček, in mora vsako priti na vrsto, razen če je važno.

Obiskal je nas častiti kanonik dr. Kraljič, nekdanj nastanjen v stolni cerkvi v Ljubljani, ki je ravno ob pravem času prišel, da je videl, kako smo postavljali prej omenjeno železje v romarskem domu. Zdaj uči dr. Kraljič moralno bogoslovje v Quincy, Ill., in se obenem uči angleščine.

Drugi visoki naš obiskovalec je bil vojaški kaplan ka-

pitan Louis B. Baznik, ki je bil tu za Spominski dan. Father Baznik je še vedno kaplan v vojaški kaznilnici v Milwaukee. Pravi, da bo ostal v vojaški službi še tri leta in pol.

Med obiskovalci so bili tudi sledeči: Mr. in Mrs. Frank Zadnik in hčerka Betty, Cleveland, O.; Mr. in Mrs. John Pazdertz, Milwaukee, Wis.; Mr. in Mrs. Michael Kle-

menčič, hči Agnes in Mrs. A. Vrhovnik, vsi iz Clevelanda; in drugi, katerih imen nima-
mo ravno zdaj pri roki.

Srebrnomašnik lanskega leta, Father Leon, je bil v Jolietu v bolnišnici sv. Jožefa operiran za poškodovano koleno. Ko se to piše, je še v bolnišnici. Koleno je poškodoval, ko je med velikim tednom padel v cerkvi sv. Bla-

ža v Argo, Ill., med sv. obredi. Zdravniki niso takoj dognali, da bo treba operacije.

VEČNI POPOTNIK!

Naš neutrudljivi brat Antonin jo bo ta mesec mahnil v države KANSAS in COLORADO, kjer bo obiskoval naše naročnike in naročnice in naročnine pobiral. Prosimo vas v onih dveh državah, da ga vljudno in prijazno sprejmete v svoje hiše v imenu tega Marijinega lista.

Ta mesec obhaja svoj god Father Ciril Shircel, upravnik tega lista, in sicer na praznik sv. Cirila in Metoda, 7. julija. Zraven obhaja god tudi brat Ignacij na 31. tega meseca.

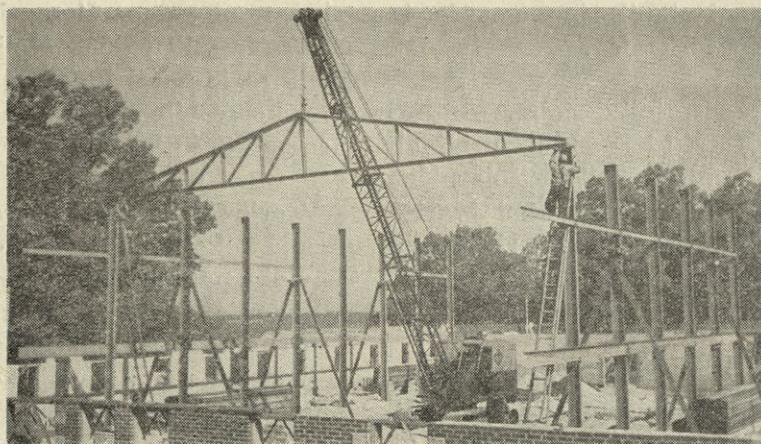
—Samostanski firbec

Kristusa ne poznajo. —

Boj zoper krščanstvo se je v Nemčiji začel že z Bismarckom v zadnjem stoletju. Ta boj je nadaljeval Hitler in ga nadaljuje zdaj Stalin.

Pred kratkim je neki protestantski časopis po izpraševanju dognal, da 57 procentov kmečkih otrok v Nemčiji ne pozna Jezusa Kristusa, dočim je po mestih in vaseh 93 procentov otrok, ki ne vedo, kdo je Jezus Kristus. Kar sta Bismarck in Hitler sejala, zdaj žanje Stalin.

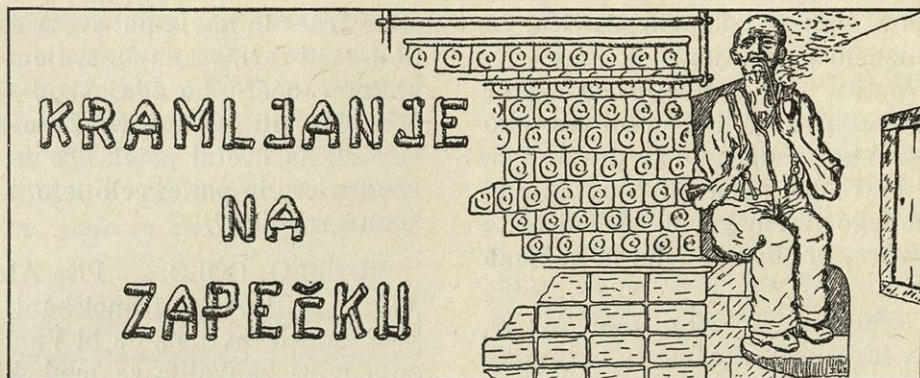
To se seveda ne more reči za katoliške otroke.

Kakor vidite na sliki, velikanski žerjav vzdiguje in postavlja železje na svoje mesto v romarskem domu. Slika je bila vzeta koncem maja.

Lemontski frančiškani smo morali dobiti novi tank za vodo, ker stari je že imel preveč lukenj. Na sliki vidite, kako ga v zemljo spravljamo. Slika je bila vzeta aprila meseca.

CLEVELAND, O. — Piše **Mary Hoge**: Častiti očetje frančiškani! **Priloženih \$100.00 je za romarski dom.** Ta svota se je dobila za prodano pecivo.

Posebna hvala gre Mrs. F. Jakolin, ki je darovala 25 funtov masti. Ona je namreč jo dobila na srečki in jo je darovala za pecivo. Potem pa Mrs. Karolini Hočevnar in Apoloniji Kič, ki so se trudile, da so napekle dobrih krofov in potic, da se je vse kar na hitro razprodalo.

Hvala vsem ženam, katere so kaj darovale za to pecivo in tako pripomogle na lepši uspeh. Naj Marija, naša Mati, za katere čast se dela, vsem povrne in izprosi milosti, katerih potrebujemo vsi.

(Bog vam stotero povrni, dobre žene, za sodelovanje pri zidanju romarskega doma. Mi seveda z lastnimi rokami zidamo romarski dom, toda bodoči romarji se bodo morali vam zahvaliti, ker nas tako navdušujete pri tem delu. — Lemontski frančiškani.)

CLEVELAND, O. — Piše **neimenovana**: Velečastiti gospod urednik Ave Marije in vsi Vaši sobratje frančiškani! Iz srca sem Bogu hvaležna, da je nam bralcem Ave Marije dal tako točnega, dobrega urednika. Saj so bili vsi dobri, pa tako točnega, kot ste Vi, še ni nam Bog dal. Ne vem za druge bralce, jaz le za sebe vem. Februarско številko sem dobila ravno na Marijin praznik; kako sem bila vesela! Marčevó številko sem dobila pa na soboto . . . No, in aprilsko sem pa ravno na veliko soboto

dobila; skoraj da nisem pokleknila pa Bogu zahvalila. Moj mož je rekel, "Rad bi videl, če bi vidva s tem urednikom prišla vkup. Saj bi ga od samega veselja snedla. Saj ga boš kmalu bolj častila kot Boga." Sem rekla, "Za Bogom in Marijo je pri meni največ časti vreden."

Bi Vam rada kaj več pisala, nisem nič kaj razpoložena za pismo. Berem, kako Vas ženske nadlegujejo, da bi molili zanje. Redovniki, posebno v Lemontu, ste tako zaposleni z delom, hujši kot kakšen kmet v starem kraju. Zjutraj veliko redovniških molitev, zvečer zopet. Čez dan ste pa vpreženi vsak v svoje delo. Le ženske naj molijo za Vas, da boste zdrževali naporniško delo.

CLEVELAND, O. — Piše **Helena Somrak**: Častiti gospod urednik in vsi gospodje frančiškani! Jaz Vam pošljem najlepše pozdrave in tudi moj mož. Vam želiva vse najboljše in obilo uspeha in božjega blagoslova in dosti naročnikov pri listu Ave Maria in pri vseh podjetjih, pri zidanju Baragovega doma, ali romarskega doma.

Tudi jaz se pridružim **Kramljanju na zapečku**, ker naši ljudje kramljajo in pišejo od povsod od vseh naselbin, kakor vidim, kadar prihaja ta lepi list Ave Maria, ki je v njem toliko lepega berila. Takole je ta križev pot zdaj v marčevi številki, glih zdaj za sveti postni čas. In res je, da bi se molilo za te nesrečne duhovnike in vse druge, ker so vse povsod razkropljeni po tuji-

ni. O, da bi se enkrat izkazala pravica, če so po nedolžnem preganjani-

Na tem mestu se zahvaljujem fater Johanu za poslani med, ker je bil res tako sladak in smo ga imeli samo za prehlad za medecine. Fatru pa želim ljubo zdravje in da bi še mnogo let negovali čebelice, te pridne živalice, in obilo uspeha in božjega blagoslova.

Prejela sem tudi Koledar Ave Maria, ker je prav lepo branje, samo če bi bil bolj velik. Ko so fader Zakrajšek spisali "Očegre v Ameriko", kako je to zanimivo, ker je resnična zgodovina. Ko sem brala, sem se počutila, kakor da bi bila v stari domovini, ker mi je vse znano na Prešerni fari, ker me spominja na lepo božjo pot, Žalostno goro, in na moja otročja leta in dekliška. Kako je bilo lepo tam! In božja pot

sveti Jožef in božja pot sveta Ana, 3 božje poti v eni fari, vsaka na svojem gričku. Pri svetem Jožefu bo zdaj shod 19. marca, kjer smo bili vsi gori. Na Žalostno goro pa smo šli na cvetni petek. To je bil ta prvi shod v letu in potlej celo leto, kar je Marijinih praznikov.

PUEBLO, COLO. — Piše **Alojzija Jalovec**: Častiti očetje frančiškani! Že dolgo časa se pripravljam, da bi Vam malo napisala in se zahvalila za med, ki ste ga mi poslali dve kangljici, ali oprostite mi, ker nisem mogla do sedaj. Imela sem hčer bolno več mesecev in se je skoraj tri mesece nahajala v bolnišnici, pa sem jo vedno hodila obiskovat in tolažit, ali je zatisnila svoje trudne oči 22. februarja. Sem bila obljubila zanjo sv. mašo Mariji lemontski. Torej pošljem pet dolarjev za koledar, ki ste ga mi poslali in za eno sv. mašo za mene, Lojzijo Jalovec, za ljubo zdravje na čast Mariji lemontski, in dve sv. maši pa za mojo hčer, za Ano Papež, v zahvalo Mariji, da se je rešila tako hudega trpljenja. Če pa še kaj ostane, pa naj bo za lučke.

Zdaj se Vam pa prav lepo zahvalim, ki ste me toliko časa čakali za Koledar, ker ga prav rada prebiram pri gorki peči, ki imamo precej hudo in dolgo zimo. In Ave Marijo rada prebiram, ker je jako podučljiv in dober list. Jaz ga priporočam vsaki katoliški hiši.

Zdaj pa Vas vse skupaj prav lepo pozdravljam, vso Vašo družino, posebno Fatra Johna, da bi še dolgo let tendali čebelice. Bog in Marija lemontska naj Vas spremlja in blagoslavlja.

HOOVERSVILLE, PA. — Piše **Fannie Orasin**: Častiti očetje frančiškani! Kakor ste nam naznanili v listu Ave Maria, da imate v zalogi koledarje družbe sv. Mohorja, bi Vas prosila, da bi mi poslali enega, če nisem že prepozna, ker tako rada berem slovenske katoliške liste. Ave Maria list se mi tako dopade, da komaj čakam, da mesec mine, da dobim družega. Zares je tako lepo branje, da kadar začnem brati, da

PET-DOLARSKI KLUB

za one, ki darujejo pet dolarjev,
ali več za

Baragov Romarski Dom

Pretekli mesec so se pridružili temu
klubu sledeči:

URŠULA AMBROŽ, Joliet, Ill.
JACOB TURŠIČ, Chicago, Ill.
MARY SADAR, Cleveland, O.
FRANČIŠKA JAKOLIN, Cleveland, O.
APOLONIJA KIČ, Cleveland, O.
MRS. FRANK JUNS, Hampshire, Ill.
STEPHEN MOHORKO, Milwaukee, Ill.
MICHAEL KLEMENČIČ, Cleveland, O.
JOSEPH MIHELICH, Hines, Ill.
FRANCES GREGORIČ, Milwaukee, Wis.
FRANCES MUHA, Chicago, Ill.
LINA PICHMAN, Chicago, Ill.
ANNA AHAČIČ, Chicago, Ill.
JOHN in MARY STARK, McKinley, Minn.
ANTON DEBEVEC, Willard, Wis.
JOSEPH KNAPFELC, Chicago, Ill.
METHOD SHIRCEL, Sheboygan, Wis.
FRANK ZADNIK, Cleveland, O.
FRANK TRAMPUŠ, Pittsburgh, Pa.
ANTON MALEŠIČ družina, Enhaut, Pa.
ROSE HABJAN, Glendale, L. I., N. Y.
MR. MRS. FRANK GORENZ,
Hampshire, Ill.
AGNES KLEMENČIČ, Cleveland, O.

kar ne morem odnehati, da vsega preberem od prve strani do zadnje. In zato se moram pa najprvo zahvaliti Mrs. Tereziji Narobe iz Clevelanda, ker me je opomnila, da naj se naročim.

Torej najljepša hvala Vam vsem skupaj za tako dobro delo in Bog Vam poplačaj stotero.

WAUKEGAN, ILL.—Piše **Anna Novak**: Prečastiti očetje frančiškani! Pravite, da nas spet kliče venčani maj. Lepo je to od Vas, da nas opominjate in vabite k molitvi. Mogoče bi marsikateri že pozabil na ta lepi čas pobožne molitve in gorečega češčenja Marijinega in presvetega Srca Jezusovega. Oh, kako srečni se lahko čutimo mi katoličani, da imamo Marijo, kateri se lahko zaupno obračamo za pomoč, stari in mladi. Oh, kako bi bilo težko nam, ki smo že zgubili svoje zemeljske matere, če nas ne bi tolažilo to, da še imamo eno mater, katera nas ne bo nikdar zapustila. In to je naša nebeška Mati Marija. Kakor nas uči lepa molitvica, da še noben ni bil zapuščen, kateri je zaupno k Mariji pritekkel. Še nikoli nismo dobivali toliko prošenj kakor v tem času iz naše rojstne domovine: Molite, molite za nas, vi, naši dragi rojaki! Zato pa ne smemo zavrniti prošnje naših dragih. Molimo goreče. Naj prederejo naše molitve tiste črne oblake, da bi zasijalo sonce miru in zadovoljstva, da bi nazaj se zopet čulo petje v vsaki najmanjši kapelici: Spet kliče nas venčani maj, k Mariji smo prišli nazaj.

Hočem omeniti neko zgodbico, katero je povedal neki g. misijonar. Zgodilo se je tu v neki šoli. So opazili nekega fantka drugi otroci, ki je med svojim prostim časom vsekdar bežal v cerkev molit. So to že večkrat opazili in so se čudili, zakaj vsekdar beži v cerkev. Enkrat se je pa skoraj žal neki fantek, pa je šel v cerkev in se je skrtil za veliki oltar. Prišel je spet dotični fantek molit. Pokleknil je pred Marijino podobo in naglas prosil. Je zase prosil nekakšno igračo. Oni korajžen fantek za oltarjem se je pa večkrat oglasil na njegovo

prošnjo in je rekel, "Pa ne boš dobil." Tako dolgo je šlo, da se je prošnik obrnil k velikemu oltarju pa je rekel, "Shut up, little Jesus! Saj ne prosim Tebe, ampak Tvojo Mamico." Malo smešna zgodbica, pa vse glih ima nekaj nauka. Ta mali fantek je imel tako veliko upanje v Marijo, kateri za gvišno ni dosti čul in ni bral o Mariji, mi pa smo o vsem tem dobro podučeni, pa še večkrat v Marijine prikazni ne verjamejo.

KENOSHA, WIS. — Piše **Frances Koos**: Cenjeni očetje! Jaz se Vam prav lepo zahvalim za potrpljenje, ki ga imate z menoj. Mi je prav težko, ki Vam ne morem vse sproti plačati, pa ne morem pa ne morem pomagati, ker sem zmerom, že več let kar naprej bolana. Zato Vas prosim, da mi ne zamerite. Več dobrega bi storila za Vas, pa ne morem. Že dvakrat sem napisala, pa nisem mogla naprej poslati; sem morala iti v bolnišnico. Tako se odlaša kar naprej. Zato Vas prosim, da molite zame, da bi mi Marija izprosila tega ljubega zdravja.

MOLITE

za naše pokojne naročnike:

JAKOB KALCICH, Calumet, Mich.
 FRANK URBAS Jr., Ely, Minn.
 MARGARET DRENICK, Rockvale, Colo.
 FRANK KOBAL, Johnstown, Pa.
 MARY PEROVŠEK, Cleveland, Ohio
 KATARINA TOMEČ, Steelton, Pa.
 TEREZIJA ROŽMAN, Cleveland, Ohio
 ANTON KOLENC, Cleveland, Ohio
 TEREZIJA LAVRIČ, Pittsburgh, Pa.
 ANTON PONIKVAR, Cleveland, Ohio
 MARY PLAUTZ, Willard, Wis.
 HELENA POGAČNIK, Bridgeville, Pa.
 JOHANA WOLF, Cleveland, Ohio
 KATARINA MUSICH, San Francisco, Calif.

NAJ POČIVAJO V MIRU!

ELY, MINN. — Piše **neimenovana**: Častiti očetje! Tukaj Vam pošljem deset dolarjev za begunce in mi pošljite album "Slovenija" in en koledar sv. Mohorja za leto 1948 . . . Ave Maria je zelo lepo branje. Bi ne mogla biti več brez tega lista. Marijina slika na platnicah je zelo lepa. Bog blagoslovi Vaše delo.

BIRMINGHAM NA ANGLEŠKEM. — Piše **Feliks Škrabar**: Cenjeni očetje frančiškani! Prav lepa hvala za pismo, ki sem ga prejel dne 27. februarja. Včeraj sem prejel koledar in list Ave Maria, kar me je zelo razveselilo, da po dolgih letih zopet enkrat berem zaželjeni časopis. Na list se jaz naročim in plačam po Vaši želji.

Imam še eno prošnjo do Vas, če Vam je mogoče poslati en molitvenik v slovenskem jeziku . . .

Slovincév je res nekaj tukaj v Angliji, pa smo tako razdeljeni, da ne vemo eni za druge. Jaz sem tukaj sam, zato mi je v veliko veselje Vaš časopis, če že ne slišim slovenske besede, da lahko vsaj berem. Se počutim kar dobro v novi domovini. Delam v rudniku. Radj jezika je bolj težko, pa s časom se bo tudi to na bolje obrnilo.

ILLINOIS. — Piše **neimenovana**: Častiti očetje frančiškani! Nekaj mi ne da miru, pa brez zamere. Kakor berem v aprilski številki lista Ave Maria, bi najrajše postavili Musolineta za svetnika. Ko bi bil več Jugoslovanov storil pobiti, bi bil morda že svetnik, tako pa mora še malo počakati. Tisti, ki so morili, požigali in nedolžne otroke v ogenj metali, bodo vsi svetniki, tisti pa, ki so trpeli, bi morala vsa kaznen iz nebes priti nad nje. Častiti očetje, veste, da ne sodim nobenega, ali v starem kraju smo se učili, da Bog je pravičen sodnik, ki dobro plačuje in hudo kaznuje, ali tukaj je ravno narobe.

Bog blagoslovi Vaše delo, pa Musolineta pustite Italijanom, naj se jočejo za njim.

GENEVA, O. — Piše **Mary Strain**: Častiti očetje frančiškani! Oprostite, ker nisem tako dolgo časa se zahvalila. Dobili

smo Koledar in Ave Marijo redno dobivamo in jo res smo strašno zadovoljni. Jo komaj čakam, da jo preberem.

Pa vidim, da devate tudi kakšno molitvico not in tudi jaz eno Vam pošljem, ki so me jo stara mati učili, ko sem bila stara 10 let, ko sem iz Amerike prišla pred 55 leti, pa so preli cviren pri peči. Jaz sem bila pri njih, pa so me učili. Moji starši so bili pa tu v Ameriki. Jo bom spisala, če Vam ugaja, če ne, pa jo v koš vrzite. Tako se glasi:

Sveti križ, ti mene dol položiš, me živo in zdravo gor zbudiš. Marija me varuje do polnoči, sveti Mihael pa po polnoči, Jezus Kristus noč in dan. S svetim križem si postlijam, s peterimi ranami Kristusovimi se odenem, pod Marijinim plaščem zaspim in Bogu dušo izročim.

To molim vsaki večer, če boste mogli prebrati; se mi tako roka trese, da ne morem pisati, ker ne filem zdravo.

COLORADO. — Piše **N. N.**: Dragi upravitelj Ave Marije! Jaz, mati bolnega sina že 30 let, sem začela moliti k škofu Baragi in sem začela opravljati devetdnevnicu za bolnega sina. Sem ravno zdaj brala Koledar Ave Maria in sem prišla do škofa Barage in sem precej to misel napravila, da pošljem za sv. mašo za bolnega sina k ozdravljenju ali vsaj za voljno potrpljenje v tej dolgi bolezni in za srečno zadnjo uro. Jaz sem molila za pokojnega moža in sem bila uslišana po priprošnji škofa Barage. Zatorej se še sedaj priporočim za bolnega sina, ki je v tako hudih bolečinah že toliko let.

TIMMINS, ONT., CANADA. — Piše **Mrs. L. Sustersich**: Častiti očetje frančiškani! Hvala za list Ave Marija. Sem brala za stare nabožne liste in bukve. Jaz imam nekaj glasnikov in od sv. Petra Klaverja; sem jih danes odposlala, če bodo dobre za knjižnico.

Iz srca se moram zahvaliti za list Ave Maria, ki ga tako redno pošiljate, in tako lepo branje je notri, da ga mora biti človek vesel. Ko ga berem, mislim, da sem

že v nebeškem kraljestvu. Evangeljski prizori in vse od prve do zadnje vrstice je nepopisno lepo branje in slike so tako lepe.

Ko pišete, da so Father John čez morje potovali z Marijo Pomagaj iz Brezij, tudi z menoj je potovala brezijska Marija. Jo imam še danes za spomin v spalnici, nad posteljo jo imam obešeno in še tako lep napis ima okoli sebe v okvirju: "Kjer vera, tam ljubezen; kjer ljubezen, tam mir; kjer mir, tam blagoslov; kjer blagoslov, tam Bog, in kjer Bog, tam ni nadlog."

Jaz tako v Marijo brezijsko zaupam in še kar sem jo prosila, sem bila uslišana, v starem kraju dvakrat, tukaj v Canadi pa že tudi enkrat. Vsaki večer in vsako jutro se ji priporočim in molim in pozdravim jo: "Good morning, Jesus and Mary." Tako me je moja hčerka naučila, ki hodi v katoliško šolo; jih sestre tako lepo učijo v šoli.

STETSONVILLE, WIS.—Piše **Josephine Budan**: Častiti očetje! V Ave Mariji sem brala, da boste tiskali novi testament. Jaz bi rada enega in, ako imate en Mohorjev kalendar, prosim, da mi ga pošljite. Ker sem jaz tako sama, ne slišim slovenske besede drugače, kakor če kaj berem. O, kako srečni so naši ljudje, ki imajo slovenske pridige in molitve, pa ne vedo, kaj imajo. Jaz sem pa samo 4 pridige slišala, da sem jih razumela v 48 letih, in te so bile pri Vas v Lemontu. Zato pa rada berem in molim, ker vem, da nebeška Mati mene razume.

(Kakor je bilo rečeno v majniški številki, bomo natisnili novi testament, če jih bo zadosti izmed Vas, ki želite ga imeti. Torej le hitro se oglasite, kakor je storila Mrs. Budan, da bomo vedeli, če ga naj damo natisniti. — Uprava.)

KANSAS. — Piše **N. N.**: Spoštovani gospod! Prosim, da bi brali eno sv. mašo za rajno Tereziko Ožek. Ali veste, zakaj mi je ta dušica tako draga? Zato ker je svojo zlato mamico prosila, da so mene za svojo vzeli, ker moja mamica niso mogli za sebe in za mene skrbeti, ko so služili na kmetih. O, ljubi Bog jim daj zlata nebe-

sa uživati, ker so me po katoliško učili. Ko so večerjo kuhali, pa sem pri njih sedela, pa so me učili krščanski nauk. Še nisem v šolo hodila, pa sem znala vse molitve. Ko človek star rata, pa vse sorte premišlujem, ko imam bolj čas.

Sem najbolj žalostna, ker ne morem vsako nedeljo v cerkev iti. O, da bi ljuba Marija prosila za mene! Dokler sem še lahko hodila, sem šla vsako nedeljo; zdaj me pa že ne nesejo noge, ko sem že 77 let stara.

Letos kaže, da bojo čebelice lahko nabirale dosti medu. Bojo gospod Johan veseli, če jim bojo veliko medu nanosile. Med je res za velika zdravila.

HOLLYWOOD, CALIF. — Piše **Angela Miller**: Častiti očetje! Pošiljam Vam za list Ave Maria spet za eno leto. Iz njega se dosti naučim; je zelo podučljiv za duhovno in posvetno življenje.

Posebno sedaj v teh težkih dnevih moramo prositi blaženo Devico Marijo Pomagaj, da nam bode sprosila od Boga ta sveti mir na tem svetu.

Tukaj v Hollywood Bowl smo imeli 2. maja popoldan Marijino uro. Sami častiti g. Archbishop Francis A. McIntyre so vodili pobožnost in molili rožni venec in so nam dali blagoslov s presvetim Rešnjim Telesom. Bilo je okoli 20 tavnend katolikov navzočih, tako da je bilo res ganljivo za videti, da je še mnogo krščanskih duš, ki ljubijo preblaženo Devico Marijo. To je bilo nekaj krasnega za videti, da ne bom nikoli pozabila v mojem življenju tiste presrečne ure.

ZAHVALE

Zahvaljujejo se Bogu, presv. Srcu Jezusovemu, Materi božji, Mariji majniški, Mariji Pomagaj, Mariji Pomočnici in škofu Baragu za pridobljene milostii:

M. Judovič, L. Simončič, M. Kebe, Mrs. M. Šenica, M. Zabukovec, J. O'Korn, T. Znidaršič, Mrs. V. Slana, J. Skerl.

Se lepo zahvalim Mariji Pomagaj in presv. Srcu Jezusovemu za uslišane moje prošnje v moji boleznih v kateri sem se priporočila in sem bila tudi uslišana.

Katarina Lovrin, San Francisco, Calif.

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI

ZA DAR LISTU — Po \$5: T. Archul. — Po \$3: F. Drasler. — Po \$2.50: Mr. C. Jenko. — Po \$2: T. Subič, P. Jamnik, M. Mulc, Mr. Mrs. Skrabec. — Po \$1: J. & M. Stark, Mrs. M. Selak.

ZA SEMENIŠČE IN DRUGO — \$25: Mr. Mrs. Ferk. — Po \$10: M. Pavlesič. — Po \$7.50: Mr. Mrs. Muren. — Po \$5: J. Vidmar, M. Knez, M. Tomsič Druž., Mrs. A. Knaus, Mrs. J. Repar, F. Glatch, A. Osolin, C. Kostelc. — Po \$2.50: V. Krajc, H. Nahtigal, A. Konchan. — Po \$2: A. Penko, F. Sadar, Mr. Mrs. Skrabec, Mr. Mrs. Peterka. — Po \$1.50: J. Bučar. — Po \$1: J. Pelhan, A. Krejačič, Mrs. A. Drassler, Mrs. F. Pajk, Mrs. B. Panian, Mrs. H. Maren, Mrs. M. Marko, M. Spehar, Mrs. Taljan, M. Movrin, A. Lopert. — Po 50c: R. Kaplan, M. Zupančič, A. Ferenčak, M. Safran, A. Možina, M. Evez, J. Koprivšek.

ZA ROMARSKI DOM — \$506: Nabrala Mrs. Hoge v Clevelandu. — Po \$100: Poslala Mrs. Hoge. To se je dobilo za prodano pecivo. — Po \$10: Mrs. F. Juns, M. Shircel, Miss A. Klemenčič, Mr. Mrs. F. Gorenz. — Po \$5: Mrs. U. Umbrose, J. Tursič, Mrs. M. Sadar, F. Jakolin, A. Kič, S. Mohorko, M. Klemenčič, J. Mihelich, F. Gregorčič, F. Muha, L. Pichman, A. Ahačič, J. & M. Stark, A. Debevec, J. Knafelc, F. Zadnik, F. Trampus, A. Malesich, R. Habjan. — Po \$3: M. Prah Sr. — Po \$1.50: Mrs. J. Sterbenz Sr., J. Habjan. — Po \$1: M. Hribar, A. Vrhovnik, Mrs. A. Drassler, J. Pistočnik, Mrs. M. Balkovatz. — Po 50c: Mrs. M. Zbačnik.

ZA APOSTOLAT SV. FRANČIŠKA — Po \$110: M. Kalčich. — Po \$60: J. Tomsič. — Po \$20: M. Levar. — Po \$10: A. Suhadolnik, J. Arčul, M. Ziberna, A. Urbas, Slov. Ženska Zveza šte. 13, San Francisco, Calif., M. Prah Sr., Mrs. A. C. Bushner, K. Lovrin, M. Maček, Mrs. M. Balkovatz. — Po \$2: F. Selak. — Po \$1: L. Berce. — Po 50c: M. Safran.

ZA LUČKE — Po \$11: A. Bencin. — Po \$10: M. Pornath, K. Lovrin, F. M. Bogovich, M. Snedic, H. Kokel, Mrs. D. Oražem, F. Pirs. — Po \$9: Mrs. M. Vihtelič. — Po \$7.50: F. Peterich. — Po \$7: M. Javornik. — Po \$6: M. Vidmar, Mr. Mrs. F. Gorenz. — Po \$5: A. Pozar, J. Škufca, M. Vončina, K. Judnik, U. Taučar, F. Kostelo, Mrs. M. Ušnick, F. Mesojedec, Mrs. F. Juns, M. Zupančič, M. Perušek, M. Hochevar, Mrs. A. Zajc, Mrs. M. Zajc, A. Ferk, C. Klaus, J. Jelenčič, Mr. Mrs. A. Tomažin, F. Čerar, A. Bogolin, Mrs. F. Škubic, A. Možina, U. Babich, Mrs. J. Gornik, Mrs. J. Gustinčič, Mrs. M. Dolinšek, Mrs. F. Brezovar, M. Zakrajšek, M. Jelarčič, Mrs. J. Cimperman, J. Mihelich, M. Sajovec, A. Berus, Mrs. F. Ivančič, F. Petrič, Mrs. A. Springer, Mrs. J. Habjan, H. Nahtigal, A. Gas-

par, M. Čekada. — Po \$4: Mrs. F. Pajk, M. Skerl, A. Anžur, A. Kozel, J. Frast, J. Barborich. — Po \$3.50: Mrs. Muha. — Po \$3: Mrs. M. Gornik, Mrs. M. Oblak, J. & M. Stark, N. N. Joliet, Mrs. Vavpotič, Mrs. F. Shega, Mrs. L. Mehlin, A. Božeglav, J. Vidmar, J. Peternell, A. Ban, M. Golobich, D. Petkovich, Mrs. Ivančič. — Po \$2.50: M. Stimac, M. Palčič, E. Oven. — Po \$2.20: M. Kebe. — Po \$2.06: A. Lim. — Po \$2: Mrs. M. Kranjc, Mrs. F. Gosar, M. Race, Mrs. Stukel, M. Grimšič, J. Zalar, A. Hudales, Mrs. J. Tomsič, Mrs. A. Gorkoš, Mrs. J. Bergant, J. Anžiček, Mrs. U. Lovšin, Mrs. Levar, J. Velich, H. Somrak, Mrs. F. Bachnik, M. Vidmar, J. Adamič, M. Knaus, M. Bildhauer, J. Knaus, A. Miklič, Mrs. J. Blazič, F. Petkovšek, F. Iltz, T. Centa, Mrs. J. Čerček, F. Gregorčič, J. Taucher, B. Ansel, M. Hren, A. Rudman, C. Zalec, R. Dresčik, J. Urbančič, Mrs. A. Machek, J. Leskovec, F. Pirman, Mrs. A. Grill, J. Trost, C. Bohinc, C. Gulich, Mrs. M. Šenica, Mrs. A. Jereb, Mrs. M. Tomsich, A. Jackopin, A. Vahčič, M. Brodnik, C. Mihelich, Mrs. Bogolin, M. Prah Sr., A. Orehek, F. Krotec, J. Chacata, Mrs. J. Mramor, A. Susman, B. Gornik, F. Drasler, J. Brusinak, M. Strell, C. Urbas, J. Krnc, I. Terškan, A. Pintar, A. Tomec, A. Kure, J. Burghstaler, Mrs. F. Bambič, J. Traven, J. Kosten, C. Boyce, M. Hafner, F. Orasin, N. N. Ely, Minn., K. Meznar, J. Krumberger, A. Udovich, A. Možina, F. Brezovar, M. Čiuha, F. Zaller, F. Mislej, M. Modic, L. Fon, J. Janežič, M. Maizel, M. Grezeta, R. Pozlep, G. Krall, A. Kočevar, M. Mihelčič, E. Križman, F. Zadnik. — Po \$1.50: Mrs. A. Stepan, F. Arh, M. Chernich, A. Stepanich. — Po \$1.20: J. Panian. — Po \$1: T. Lesar, A. Sasek, M. Evez, J. Pistočnik, Mrs. J. Sterbenz Sr., A. Jerman, Mrs. J. Gabrovšek, J. Zaman, Mrs. Pančuh, A. Oratch, T. Prošt, T. Mozič, M. Bohte, Mrs. F. Kastigar, Mrs. V. Kollar, Mrs. M. Videčich, F. Perme, Mrs. J. Erlach, Mrs. R. Markel, Mrs. M. Seitz, M. Spehar, A. Lopert, M. Koshak, T. Sauli, A. Konchan, F. Gosar, F. Selak, T. Archul, A. Urbas, Mrs. A. Miklaučič, J. Vesel, J. Filipič, B. Omahne, Mrs. A. Simonič, A. Trepal, Mrs. M. Alduk, A. Pelčič, Mrs. F. Muren, J. Bergles, M. Nemanich, A. Ferenčak, J. Somrak, M. Safran, A. Krec, R. Kočevar, A. Možina, A. Tomazič, J. Boldin, M. Gustin, J. Petrovšek, L. Simoncich, Mrs. J. Sedej, M. Mulc, Mrs. M. Jurinčič, J. Jaksič, J. Petkovšek, A. Stuber, Mrs. E. Gabrenja, Mrs. A. Knaus, Mrs. Skulj, Mrs. A. Buchar, Mrs. M. Marino, T. Znidarsich, Mrs. A. Oklesen, Mr. A. Krznarich, A. Štiglic, M. Gornik, Mr. Mrs. J. Thuma, Mrs. Brankovich, Mrs. M. Kure, Mrs. J. Kerzich, Mrs. A. Drolc, T. Kodrich, Mrs. J. Sterle, K. Po-

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI

zek, J. Gasparič, M. Judovič, R. Peterlin, T. Peterlin, F. Primožič, K. Pfeifer, T. Pavlič, M. Miklaučič, Mrs. B. Panian, M. Canalas, M. Barle, Mrs. B. Hunter, Mrs. M. Kasel, J. Sustarich, A. Sraj, K. Triller, L. Gerbeck, M. Jernejčič, A. Mavec, V. Krajc, T. Habjan, S. Kukuljan, F. Čerar, F. Pozar, F. Urbija, M. Trusnik, J. Mohar, A. Suhadolnik, A. Hudales, F. Tagel, F. Fink, F. Fink, I. Perkovič, F. Zorc, A. Zokal, J. Beljan, J. Tursič, U. Polanc, A. Gorkos, A. Urbas, A. Zagorc, B. Omahne, M. Demšhar, Mrs. Krulc, A. Rozman, A. Tomsič, M. Rovaneš, M. Hoge, I. Majnik, A. Krejačič, A. Novak, T. Banich, F. Butala, A. Vrhovnik, Mrs. M. Klemenčič, C. Bokal, V. Kamnikar, A. Miklavčič, J. Kervin, M. Furar, M. Kastelic, L. Grošelj, C. Smolich, M. S. Malover, F. Jenko, F. Perme, M. Klun, A. Ellenich, Mrs. A. Drassler, Miss M. Kowalsic, J. Zaic, Mrs. M. Pevič, P. Mikula, Mrs. M. Količ, Mr. J. Strain, A. Butina, A. oratch, J. Sever, A. Zakrajček, Mrs. M. Kovačič, G. Debevs, M. Meznarič, Mrs. M. Smith, M. Plut, A. Varšek, Mrs. J. Gosar, M. Simonič, Mrs. M. Stariha, H. Stampfel, T. Mozich, Mrs. M. Bukovec, E. Srsa, C. McGuckin, M. Matkovich, J. Meglen, Mrs. Sporar, M. Korosich, J. Kmet, A. Pelčič, A. Trepal, F. Hren, M. Maras, A. Setničar, A. Hlebain, K. Novak, L. Kovach, A. Peterlin, Mrs. Mlakar, Mrs. A. Glatz, P. Čemažar, L. Lesar, R. Vičič, J. Vesel, M. Toleni, A. Prijatelj, M. Novlan, M. Pripodnik, J. Straus, M. Fink, L. Erlach, R. Korn, E. Kocman, M. Lužar, M. Bukovnik, F. Merhar, T. Balazič, K. Malarich, J. Pazdertz, M. Roseman, J. Fraus, U. Črnkovič, A. Sraj, A. Ček — Po 75c: M. Rakun. — Po 54c: J. Buchar. — Po 51c: S. Podgornik. — Po 50c: A. Kolšek, M. Lužar, R. Furst, A. Tome, A. Miller, M. Hribar, M. Soprich, M. Zakrajšek, M. Bolka, J. Pekol, Mrs. A. Spehar, Mrs. M. Zupančič, Mrs. J. Prijatelj, J. Miks, A. Kozlevčar, Mrs. V. Slana, Mrs. Feuce, M. Lupšina, M. Delach, C. Filipis, Mrs. F. Turk, M. Švigelj, M. Kitec, C. Kuhar, M. Gerbes, R. Francel, F. Strauss, B. Gerzin, J. Smrekar, Mr. J. Pauc, F. Lukežič, A. Rabsel, M. Rosenberger, J. Knauss, F. Laurich, J. Petrovčič, Mrs. A. Godec, F. Stergar, Mrs. J. Merhar, J. Kasčak, K. Gersič, Mrs. M. Volkar, F. Snyder, A. Urbancič, M. Koprivec, M. Rus, M. Strnard, M. Deželan, A. Intihar, M. Hosta, A. Bartol, A. Muzik, Mrs. Suhadolnik, T. Grum, F. Tonja, Mrs. Spetich, A. Nosan, Mrs. M. Oblak, Mrs. A. Pavlich, M. Marenich, M. Taubi, M. Derčar, H. Pelich, Mrs. F. Horvat. — Po 35c: L. Prebil. — Po 25c: M. Barbiš, Mrs. F. Tomsha. — Po 24c: M. L. Butcher.

ZA BARAGOVO ZVEZO — Po \$20: Rev. F. Scheringer. — Po \$5: K. Mišica. — Po \$2: Mrs.

F. Ivančič. — Po \$1: Mrs. A. Spehar, G. M. Kolze.

ZA SV. MAŠE — Po \$65: M. Čekada. — Po \$45: M. E. Polutnik. — Po \$39: J. Anžlovar. — Po \$31: F. Perme. — Po \$30: C. Slemmer, F. Vičič, N. N. — Po \$15: Turner Druž., Slov. Ženska Zveza štev. 13, San Francisco, Calif. — Po \$14: V. Kalan. — Po \$10: N. N., M. Krainz, M. Jenc, M. Oblak, J. Perovšek. — Po \$9: M. Mulc. — Po \$6: Simonišek, F. Fink, G. Krall, J. Panian. — Po \$5.50: J. Shircel. — Po \$5: M. Koder, F. Intihar, Mrs. M. Zupančič, M. Drobnič, A. Kobe, Mrs. Pintar, C. Janežič, J. Furlan, C. Verščaj, F. Zadnik, A. Berus, J. Drenick, T. Archul, M. Jelarčič, M. Zeleznikar, Mrs. J. Repar, K. Lovrin, J. Gregorčič, Mrs. M. Perušek, F. Tushar, Mr. Mrs. J. Pazdertz, A. Bogolin. — Po \$4: U. Črnkovich, M. Trusnik, M. Furar, M. Klun, Mrs. Levar, M. S. Malover, Mrs. A. Delost, Mrs. Branekovich, Mrs. Čemazar, M. Lupšina, M. Canalas, T. Prošt. — Po \$3: A. Ček, J. Velich, M. Sivič, V. Kamnikar, M. Karsnick, R. Slak, P. Droll, A. Muha, A. Kozjek, J. Mathis, C. Filipis, A. Orehek, M. Tomše, Mrs. Kavčič, Mrs. M. Erchul, A. Jackopin, F. Pirman, A. Rudman, I. Sustarsič, J. Knaus, A. Miklič. — Po \$2.50: A. Zokal. — Po \$2: Mrs. Pančuh, J. Vidmar, J. Leskovec, Mrs. A. Jereb, J. Petkoveš, J. Miks, Mrs. V. Slana, J. Koren, Mrs. Plut, Mrs. M. Brojan, Mrs. T. Balazič, Mrs. J. Salmich, Mrs. A. Drolc, Chervan Fam., T. Kodrich, M. L. Butcher, A. Sasek, Mrs. F. Rogina, Mrs. M. Selak, Mrs. M. Slanovich, A. Medvešek, F. Poje, Mrs. V. Kollar, J. Skerlj, T. Sauli, F. Kolšek, H. Pelich, J. Filipič, S. Prasnikar, K. Kolesar, J. Hočevar, J. Zupin, F. Derovšek, Mrs. Krulc, J. Bratush, M. Alduk, C. Smolich, Mrs. A. Drassler, F. Bittence, B. Ancel, J. Bradach. — Po \$1.50: M. Švigelj, F. Selak, A. Krech, F. Glatc. — Po \$1: F. Sirohen, J. Hočevar, Mrs. F. Muren, Mrs. Taljan, Mrs. F. Kastigar, Mrs. M. Šivic, M. Evez, F. Martinič, Mrs. M. Vihtelich, Mrs. B. Hunter, Mrs. M. Kranjc, K. Pozek, N. N. Joliet, Mrs. Pluth, M. Delach, A. Rogel, M. Hochevar, M. Hoge, M. Jahnes, A. Wojtyczka, M. Prah Sr., Mrs. Feuce, Mrs. M. Kure, Mrs. M. Wolsič, Mrs. K. Persa, Mrs. J. Kerzich, A. Berkowitz, Mrs. J. Sterle, Mr. A. Krzrnarich, A. Stiglič, L. Berce, Mr. Plut, A. Oblak, J. Oblak, Mrs. B. Spenko, A. Jurkaš, Mrs. M. Marino, J. Hočevar, T. Centa, J. Somrak, R. Kočevar, A. Tomazič, Mrs. C. Fischer, J. Hribljan, M. Kostelec, F. Perme, J. Plautz, J. Hočevar, J. Kervin, T. Banich, A. Kozel, A. Vrhovnik, Mrs. M. Klemenčič, A. Tomsič, M. Hoge, I. Majnik, A. Miller, M. Hribar, F. Arh, F. Tagel, A. Frančiškovich, A. Bradach, M. Vidmar, A. Mavec.

FRANK IVANCIC D.
15416 SARANAC RD. COLL.
CLEVELAND 10, OHIO

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIJANICA

DS

II 48 132 1948

996530236,7

COBISS

ROMARSKI DOM

Kakor je že vsem znano, lemontski frančiškani zidamo dolgo zaželjeni romarski dom. Delo smo kar sami prevzeli, ker bi bili stroški preveliki, ako bi to delo izročili kontraktorju ali kakšni zidarski kompaniji.

Zgornja slika kaže prvotni načrt za romarski dom. Sedanji načrt je precej spremenjen, ker bo stavba dvakrat večja kot pa smo jo od začetka v mislih imeli.

Romarski dom bo obsegal dve nadstropji s štiridesetimi privatnimi sobami. V sili bodo lahko štirje ljudje spali v eni sobi. Zraven privatnih sob bodo še dve večji spalni sobi, vsaka z dvajsetimi posteljami.

Ravno na sredi romarskega doma bo velika dvorana, ki bo lahko služila za obednico, za razne seje, shode, duhovne vaje, itd. Po dolžini bo ta dvorana devédeset čevljev, po širini petdeset čevljev, visoko pa bo dvaintrideset čevljev. Zraven te dvorane bo kuhinja.

Blizu vrat bo sprejemna soba, v kateri bodo na prodaj razni nabožni predmeti, kakor na primer rožni vencí, molitveniki, svetince, kipi, itd. Torej teh reči ne bomo več prodajali v Ave Maria ofisu.

Romarski dom bo zidan z opeko, ki bo iste barve, kot je naš samostan.

LEMONTSKI FRANČIŠKANI.